

Druk Padma Karpo School

DRUK SKAT

ANNUAL SCHOOL
MAGAZINE
YEAR 2015-16

*“Education is the most powerful weapon
which you can use to change the world.”*

*–His Holiness the Gyalwang Drukpa
Founding Father, DPKS*

*“Drukskat” Voice of the Dragon, is the best
medium to keep us all connected.*

*–His Eminence Drukpa Thuksey Rinpoche
Chairman, DPKS*

Contents

Messages
Thank you Note
Our Motto
School Song
Dragonite's Four Houses
Prestigious Conferment

Blooming - World of English Writeup
Springing - World of Hindi Writeup
Teacher's Column
Dental set up at DPKS
Budding - World of Bhoti Writeup
Year at a Glance (Photo Gallery)

Editorial Guild

Stanzin Kunzang (*Principal*)
and Devika Kaul - *English*
Sudershan - *Hindi*
Gen Konchuk Raftan and Thinles

Design and Layout
Principal & Indigo

འཇུག་པ་རྗེ་འཇུག་པ་ལྷན་ཁག་གི་འཛིན་སྐྱོང་།

HIS EMINENCE DRUKPA THUKSEY RINPOCHE

Message

Dear All,

Julley,

I am very privileged and proud to be associated with Druk Padma Karpo School in the capacity of its Chairperson for the sixth continuous years with the mission to contribute in whatever way to fulfill the vision of His Holiness the Gyalwang Drukpa to craft the school into one of the best centers of “education for excellence” in the entire Himalayan region of not of the world.

I take this opportunity to congratulate the editorial board of the school in successfully bringing out the fifth edition of “Druk-Skat”, the voice of the Dragon. Druk-Skat keeps all of us abreast with the entire activities of the school and also keeps us connected besides providing a good platform for the teachers and students to express their literary talents. I have noticed with great satisfaction that there has been considerable all round development of the school over the years with the hard work put in by each of us. I appeal to each one of you connected with the school to please continue to keep this momentum and accelerate it further to achieve greater heights. To my loving students, sky is the limit so aim at the stars. I am also very pleased to learn that many of the students who pass out from Druk Padma Karpo School are doing well in different institutions of higher learning in Ladakh and outside.

Our immediate future plan is to expand the school to 10+2 standard with affiliation with the Central Board of Secondary Education, New Delhi. I am sure this will happen sooner than later with your prayers and blessings of His Holiness the Gyalwang Drukpa.

Lastly, I on behalf of the school express my sincere gratitude to Drukpa Trust, London, Live to Love Charitable International and to all our well wishers for their unflinching continued support to the school in realizing the vision of His Holiness the Gyalwang Drukpa. I would also like to wish well to all my beloved students and urge them to value time, study well and work hard to achieve excellence in the field of their choice and make the parents and school proud. I also convey me best wishes to Ms Stanzin Kunzang, Principal, the teachers, the non teaching staff and all other members of the Druk Padma Karpo Educational Society, Ladakh and the School Management Committee in making the school proud.

With Prayers,

His Eminence Drukpa Thuksey Rinpoche

Chairperson, Druk Padma Karpo Educational Society, Leh - Ladakh

OFFICE OF PEL DRUKPA

D301 Sushant Arcade, Sushank Lok-1
Gurgaon 122001, India
Tel: 91 124 4115234
Fax: 91 124 4115235
Email: admin@drukpa.org

DRUK SANGAG CHOLING MONASTERY

West Point, Dali, Tenzing Norgye Road,
Darjeeling, West Bengal 734101, India

HEMIS MONASTERY, LADAKH, INDIA
CHEMDEY MONASTERY, LADAKH, INDIA

DRUK AMITABHA MOUNTAIN

Adhe-Shor Road, Ramkot
Swayambhunath, Kathmandu, Nepal

DRUK PADMA KARPO SCHOOL
Shey, Ladakh, India

WWW.THUKSEY.ORG
OFFICE@THUKSEY.ORG

Principal's Desk

Dear beautiful learning minds,

Before I set on to write my formal note for the school's Annual Magazine I would dare to tell that it would be going much beyond the gates of formal happy message note. Connecting to the fact that this Annual Magazine of almost 80 pages or more is not going to just merely decorate the shelves of the Library in a number of 1 or 2 but will outreach more than 800 young budding minds. I will audaciously but with brutal honesty comment, propound, preach and also suggest many key points and hard facts that our Ladakhi Schooling and education receiving youth needs to potentially realize. We need to see that the education received by these young people, facilitates and empowers them to understand the world around them and the talent within, so that they can become fulfilled individuals and active compassionate citizens. I very relevantly would like to quote these lines - "If all were to be kings and queens there would be no Kingdom to rule on." Meaning to say that we all cannot be on the top! Children are born with different amount of intelligence and so naturally some do well and some don't. The ones who are brilliant go on to earn high credentials which qualify them to achieve well paid professional jobs. On the other side there will be many who will not do very well, some will even fail or drop out! This category of children face the conditions of being trapped, baffled, stranded and stagnant... (in the case of Leh). This is the dark spot of problems for many of our present youth, their world comes to a halt where they find themselves, limited to choices of the livelihood and life skills. One of them is a easier pursuit to life... is the touristic taxi driver. Second also a rosy option of an over rated job of tourist guide. These options of livelihood have picked up great momentum in Leh with the influx of tourism. There is certainly no judgments that is being passed but a helpful reminder.

Dear youth, this is not where we are heading to.... our fore fathers have left a legacy of our breed being humble, industrious and keepers of our self respect at the same time. Let the character traits, running in our blood, surface and motivate us to consciously opt for more skillful, sustainable and income generating options. Such as woodcarvers, plumbers and electrician (I consider these professionals are the highly paid people as per Ladakhi trends and statistics and unfortunately none a Ladakhi, I am sure many will agree with me). So its never too late... to turn on the power of a truly responsible person and make the right choice and own your toolkit! I highly recomend and suggest the above lucrative options for the ones who are academically not bright but have brighter alternative life skill!

Another important fact that I would like to highlight in the form of an idiomatic expression is

“The grass is greener on the other side” and based on this insight it is quite natural and obvious for all our young people to be inquisitive, restless and earnest to explore the greener pastures and step out of home bounds to pursue higher education. In this transition students seem to loose it and some even get strayed, this might be because of what we call a shift of culture, sudden exposure at a large scale or blame the ever complicating and demanding idea of modernisation. I considerably insist to all the young people to of course broaden your horizons and empower yourselves but return back as proud Ladakhis rooted in humility, surcharged with due respect for the elder and love for the young ones and having imbibed a great sense of belonging to our culture, heritage and native land-Ladakh!

I have spent nearly a decade and a half (16 years) working with students in education. Along the way I have being inspired and empowered by many extra ordinary people in my life. They are as they say too many to thank individually but my teachers at school, in particular played the great guiding and motivating force. The scale of my debt becomes immeasurable as they played the vital, oxygen, water and sunlight in my life! Here is another point I want to strongly advocate as to how impactful a teacher can be in sculpturing and shaping a child's mind and life forever. A great teacher understands that it is not enough to know the disciple. Their job is not to teach subjects, it is to teach to students! They need to engage, inspire and enthuse students by creating conditions in which these students will want to learn. When they do that their students will most certainly exceed their own exception and every one's too. Great teachers! achieve results by bringing the best out in their students... and they do it by going an extra mile!

Lastly, let education not just be a formal literacy campaign... to meet the inevitable demand of time, but let us all together achieve the real goal of true education i.e to be - “ethically strong, mentally sound, culturally rooted, professionally affluent and compassionately human... all these can co-exits with the help of right education which is indispensable”.

Wish you all well.

Sincerely

Stanzin Kunzang (Chottness)

Principal

Jonathan Rose
Chairman
Drukpa Trust, London

Message

Drukpa Trust offers its warmest congratulations to the Principal, staff and students of the Druk Padma Karpo School on their academic and non-academic achievements and for the publication of the fifth edition of Drukskat.

Drukpa Trust gives thanks to the Druk Padma Karpo Educational Society with whom it has been working in partnership, for more than eighteen years, to fulfil His Holiness Gyalwang Drukpa's vision for the school. We continue to serve under the guidance of His Eminence, Drukpa Thuksey Rinpoche, for the benefit of current and future generations of Ladakh's children.

We wish to congratulate construction manager Sonam Angdusand his team for the outstanding work in delivering the school buildings, designed by Arup-Arup Associates in London, and for the significant progress of the “Dragon Garden” landscape programme. We have been delighted to witness the “greening” of the campus with the orchard planting in front of the school offering a warm welcome, and the planting of trees and flowers throughout. Movement around the campus is now much easier thanks to the beautiful slate pathways.

We would like to take this opportunity to sincerely thank all our international donors. With their continuing support we will strive to expand the school's facilities while creating a stimulating and healthy educational environment for students and staff.

Thank you Note

We are very grateful to all the people who have worked relentlessly and unconditionally to make education along with boarding facilities of good standards available to even the less-privileged and isolated. Druk Padma Karpo, headed by the Chairman His Eminence Thuksey Rinpoche, the Principal, Staff and its students are highly thankful to all the beautiful souls who have supported the children and the school through their sponsorship programmes whether individual or mass. We are beholden to the ever supporting Drukpa Trust-London, Arup Associates-London, Live to Love Programmes of the globe, Lille Fro Foundation-Australia, New Lives and New Beginnings-Dubai, Nomadic-France, DWLS-Singapore Group and Rose Bud Foundation.

Ms. Rachel Glen

Representative and Secretary
Drukpa Trust, London

Ms. Vanessa Pong

Director
Live to Love, Hongkong

Ms. Tamara Cannon

CEO
Lille Fro Foundation, Australia

Ms. Harsha Makhija

Founder
New Lives New Beginnings, Dubai

Our Motto :

**DRUK PADMA
KARPO SCHOOL**

Since 2001

STRIVE SUCCEED AND SERVE

འབྲུག་པར་དཀར་པོ་སློབ་གྲི་ལྷ་ཞེས།

ཤེལ་མཁར་པོ་བྲང་གཡུ་མཚོའི་གཡོན་དུ།
བད་དཀར་སློབ་གྲི་མ་ཁང་གྲུ་བཞི་ཡོད།
མཐའ་ན་མ་ཉི་མན་གདང་སྐོར་ཡོད།
མདུན་ན་རྒྱ་ལོ་པོ་བྲང་བྱིན་ལྷབས་ཅན།
ཨ་ཏ་.....དགའ་བ་ལ་སྦྱིད་པ་ལ།
ང་ཡི་སློབ་གྲུ་འབྲུག་པར་དཀར་པོ།

ལྷུ་མ་ར་བད་ཚལ་རུ་བའི་ནང་ལ།
བདུམ་བདུམ་དཀར་མེ་ཏོག་ཡས་ཡིན་ཡོད།
མེ་ཏོག་དྲི་ཞིམ་སྦྱོགས་བཅུར་སྤེལ་ཡིན་ཡོད།
བྲང་བ་དྲོ་ཞིམ་ལེན་ན་བསྦྱོད་ཡིན་ཡོད།
ཨ་ཏ་.....དགའ་བ་ལ་སྦྱིད་པ་ལ།
ང་ཡི་སློབ་གྲུ་འབྲུག་པར་དཀར་པོ།

བྲུམས་ལྡན་པ་མའི་སྦྱོད་ཚུལ་བཟང་པོ་ཡོད།
བཤེས་གཉེན་དམ་པའི་སློབ་བྲིད་བཟང་པོ་ཡོད།
ཤེས་བྲིའི་རིག་རྒྱལ་བད་ཅལ་རྒྱས་ཡིན་ཡོད།
དུས་རབས་སོ་མ་གོམ་པ་སློ་ཡིན་ཡོད།
ཨ་ཏ་.....དགའ་བ་ལ་སྦྱིད་པ་ལ།
ང་ཡི་སློབ་གྲུ་འབྲུག་པར་དཀར་པོ།

མཁའ་དབྱིངས་འབྲུག་གི་སྤྱང་ཆར་བསེལ་བསེལ།
ས་ཞིང་བད་དཀར་ལོ་འདབ་རྒྱས་ཡིན་ཡོད།
བཀའ་དྲིན་གསུམ་ལྡན་རྒྱལ་དབང་འབྲུག་པ་ཡི།
བྱིན་ལྷབས་བདུད་རྩི་ཡང་ཡང་འབབས་ཡིན་ཡོད།
བཀའ་དྲིན་གསུམ་ལྡན་ལྷགས་གསུམ་མཚོག་གི།
བྱིན་ལྷབས་བདུད་རྩི་ཡང་ཡང་འབབས་ཡིན་ཡོད།

ཨ་ཏ་.....དགའ་བ་ལ་སྦྱིད་པ་ལ།
ང་ཡི་སློབ་གྲུ་འབྲུག་པར་དཀར་པོ།

- Moral courage is virtue of higher caste and noble origin than physical.
- Courage ought to be guided by skill and skill armed by courage.
- True courage is the result of reasoning.
- Resolution lies more in the head than in the veins true courage means cool, calm, reasoning and learning forever!

- Wisdom is to the mind what health is to the body.
- Wisdom is the right use of knowledge.
- To know is not to be wise.
- Many men know a great deal and are all the greater fool for it there is no fool so great a fool as knowing fool.
- But to know how to use knowledge is to have wisdom.
- A wise man's day is worth a fool life.

- The highest education is that which doesn't merely give us information but make our life in harmony with all existence.

- By uniting we stand by dividing we fall.
- Unity does every thing when it is perfect its satisfies desires, simplifies needs, foresees wishes and becomes a constant fortune.

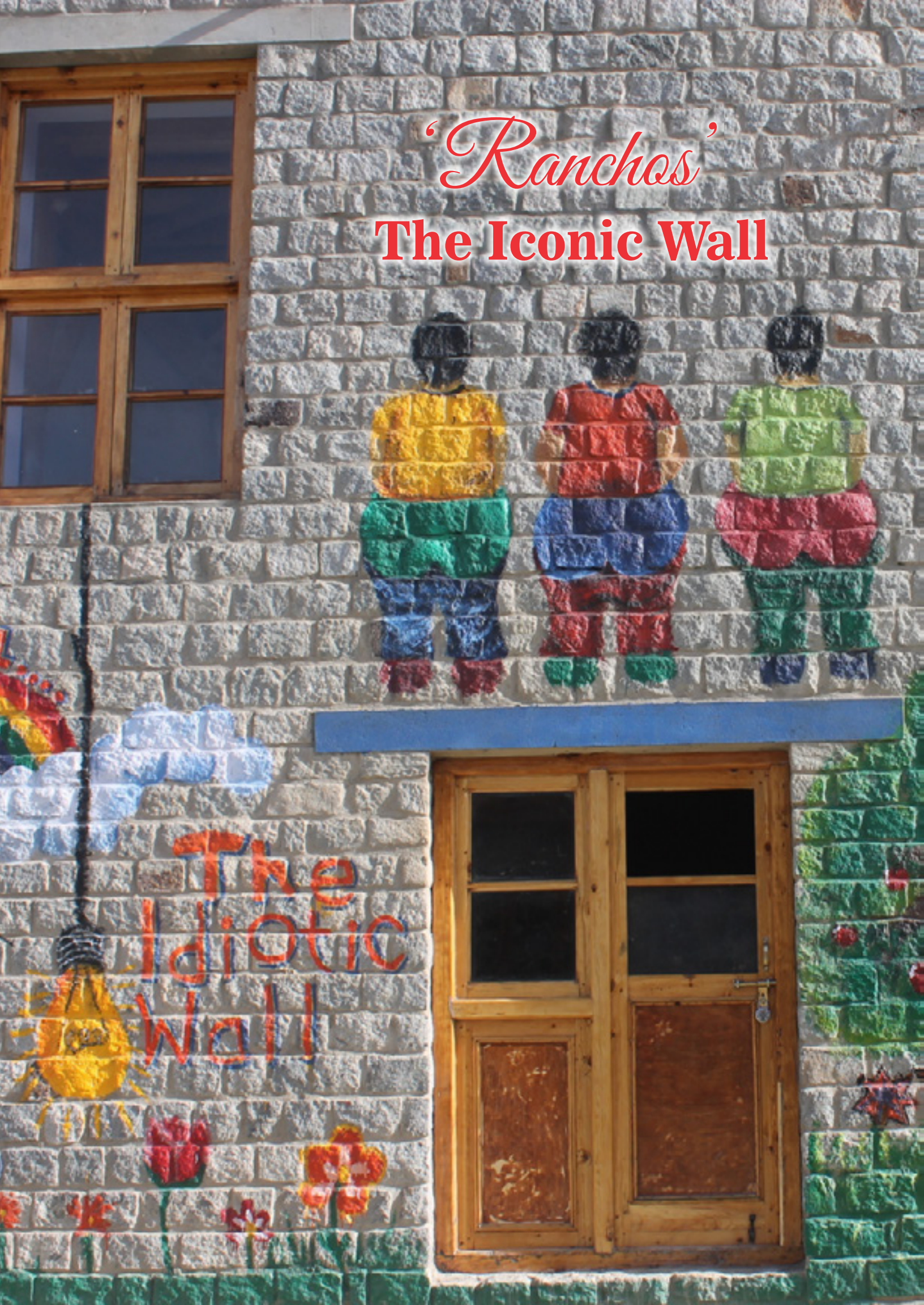
Prestigious Conferments

International and National Awards / Titles

Ranchos

The Iconic Wall

Blooming... world of
English Writeup

Visiting VIP : Ms. Priya Sethi, Minister of Education, J&K

Who am I?

My name is Dawa.
I am 13 years old.
I don't like to play games, where as all the children of my age like playing.
I like to be alone, where as all the children of my age like to be in a company.
I don't like to talk much where as children of my age like to do that.
I like to live in peace, where as children of my age like to make gangs and fight among themselves.
I feel uncomfortable when there are too many people around.
Why am I like this?
Am I following the right path or moving on the wrong one?
Am I going on the path which leads to success?
Nowadays children call me boring and my friends are no longer with me.
The day will come, and I will prove them wrong.
I am confused and very much confused.
Please someone tell me who am I really?

Stanzin Dawa
7th B

Real Heroes

Syed is an auto - rickshaw driver. He greets you with a smile. He is never rude. He always follows the safety rules. He asks only for the correct fare and gives the change to the last rupee. People are impressed by his honesty. Syed in the evening after a day's hard work helps the children in his colony with their home work. He demands no fees. He reaches out to those in need because of his love for children, his love for books, and his wish to help others, Syed radiates joy, and so do the children. He is making a difference in their world.

His neighbours' say:

“people talk about 'heroes' in movies. We have our own hero and he is Syed. There are some people who have a generous heart and who bring peace, we call them 'real heroes'” . Reaching out and touching the lives of others requires a generous heart as Syed. Some people don't seem to notice when others are sad or in pain. They think only about themselves and their own problems. Such people cannot be truly happy in life. Gandhiji had said, “It is by serving the poorest that I serve God best”.

Stanzin Dawa
7th B

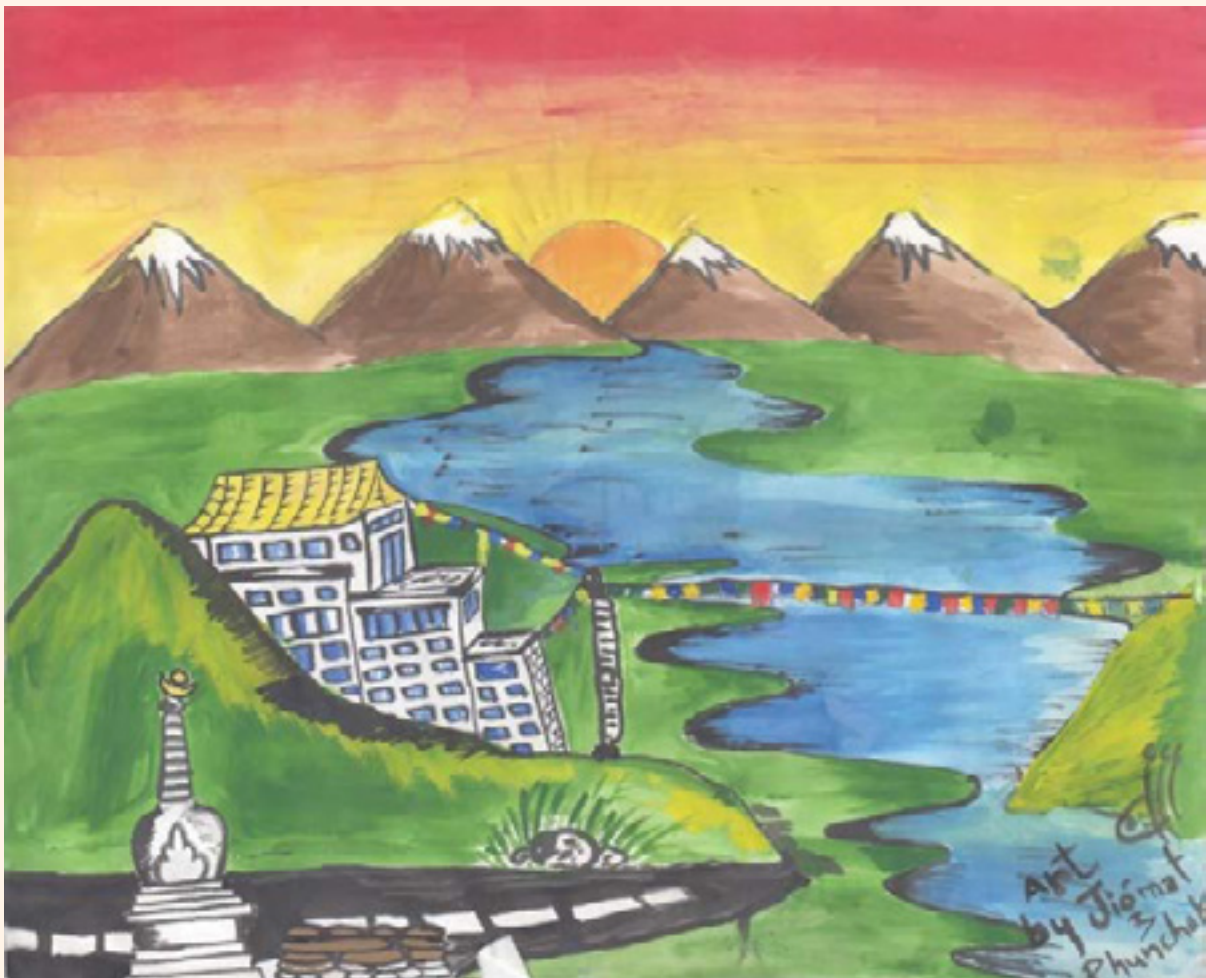

My Journey from Leh to Sarchu

Everybody was busy running here and there, it was exciting to observe the last day's activity at the hostel. I was impatiently waiting for my sister to pick me up. I was that evening, if possible to leave for my hometown, alone!

My sister finally picked me up from the hostel and we went to our home in Choglamsar. Our next step in the adventure was to get a transport to my destination. With some good luck and success I got a center seat in an Innova. Actually they were heading to Manali but Sarchu comes on the way. We gave our address to the driver but to my shock I learnt that they were leaving at 1:00 a.m.! Sharp at 12:30 a.m we stood waiting on the main road. It was pitch black outside, only the sky blazed with stars. I could hear only the echo of the stray dogs barking. After a while the Innova silently slid to a stop in front of us and someone rolled down the window and shouted, "Sarchu wale!?" We were startled stepped back. Someone stepped out and then came out and put my backpack on the carrier of the cab. My sister left me and I was all alone with some unknown people. Then finally we set off for Manali, to break the ice I started to talk with the person who was sitting on my right side and he happens to be in army. It was still dark outside, the car moved swiftly and I glanced from the window and saw few lights shimmering in the distance and thought it might be a village. My eyes were heavy with sleep. I slept for almost 2 hours. When I opened my eyes it wasn't dark outside. It was the time of dawn. We were at the top of Tanglangla and the road was narrow and in bad condition. I was chilled with fright. But the view from the top was breathtaking. We came down to a plain area. Some sheep and horses were grazing on the green pasture. The driver stopped the car and told everyone to have our breakfast. There were some dhabas around but I wasn't feeling hungry. I ate a chocolate and waited in the car for others to come. We started our journey again; we had crossed a bridge there was a shallow river flowing below it. Again the road goes up on the mountains we kept moving on its curvy paths. And after a long sleep we have reached Rothang pass. We went out and stretched our legs. There was an ancient temple at the site and lots of tourists were there. We came down the pass, had some snacks and I also played some games on the soldier's mobile. And at last I saw a pass which has almost 22 turns, and I was pretty scared. I saw my village at a distance and my face broke into a wide smile. I was so happy to see my village. My village is next to a lake. And we have to cross a bridge to reach there. It was the happiest moment of my life.

Dawa
7th B

My Aim in Life

When I was in second class my aim was to become a police officer. But now I am in 6th, and now I want to become an astronaut. Astronaut means to travel in a spacecraft. It became my aim when one day our SSt. teacher told us to open our books. She said that today we will learn about solar system. There I saw the first man who set foot on the moon, Neil Armstrong. And we read about Kalpana Chawala, first Indian woman who went into space. I want to know more about the universe. I want to be an astronaut and that's my only aim in life.

Tsetan Dolma
6th A

Expanding the Circle

This year you know more than you did last year. With every passing year, your ideas, your interests, knowledge and circle of friends will widen. This expanding circle is a very valuable part of growing up. It teaches us more about ourselves, about other and about the world. People who have it in their hearts to touch the lives of other will always find pleasure in reaching out to help others. When we expand our circle we feel more useful. We feel the joy of caring and sharing.

Stanzin Dorjey
6th A

Nature's Bounty

Beauty comes in forms, sounds, sights, tastes, colours.....feelings. And in all its expressions it only pleases the eye but elates the heart and delights the mind.

From lush green meadows to majestic snow clad mountains, from gracefully flowing rivers to the shimmering fresh water lakes and waterfalls. Nature has lavishly bestowed beauty upon the state of Jammu and Kashmir in all its varieties. So are the fruits and crops produced in the state, rich in range, delicious in taste, pleasing in colour and prized as commodities.

Tsetan Dolma
6th A

My Hobby

My hobby is paper crafting. It is my hobby because in our school we have a beautiful art room, in which we learn about paper crafting. At home also I make lots of paper crafts. I make my own cards on teacher's day and the teachers feel so special when I present them with these cards. All it needs is a scissors, glue and some colored papers. Everyone needs a hobby. We all must be engage with a hobby. It keeps us happy. My friend's hobby is singing.

Stanzin Dorjey
5th B

Contented and Discontented

When you think that you are a good person you may feel contented. How? This question will arise in your mind. When you want something like- a new bicycle, new video games, or new clothes. Sometimes it is not possible to get everything in life. If you feel discontented, you must think of all the children living on the streets, they are in rags, their stomach is not full. Yet they are happy with their lives. When you feel discontented you must think of those children. You are fortunate to have good parents who provide you with beautiful clothes you wear, make delicious food for you. And those children don't have their parents, they are all alone in this big world.

So next time when you are with your parents and you see beautiful shoes on display. Don't feel discontented if your parents don't buy those shoes for you. You must think of those children. And feel good about what you have in life and don't feel bad about what you don't have in your life. If you really want something you have to ask yourself two questions:

- a. Do I really need it?
- b. Will it be beneficial for me? If your answer is "yes" than you really need it.

My message to all... please feel contented in life.

Tsering Chorol
6th A

Being a Leader

Every organized activity needs a leader. Leadership is ability to motivate people, to take up a task and do it well. Wherever people have to work together leadership becomes necessary and important. Whether it is for minding a class or managing a cricket team or for running a government or putting man on the moon, leaders are necessary. Only a few people become national leaders, but all of us have opportunities to be a leader in some area or the other. Leadership is a skill. Like all other skills, this too has to be developed. Now is the right time to develop your leadership skills. Let's get inspired by leaders around us.

Jigmet Chuskit
6th A

A Boy whose aim was to become a Football Player

Once there lived a boy, his name was raj. His mother and father loved him dearly. Raj loved playing football, so he always plays football with his friends. He wanted to become a football player. One day while playing football with his friends he lost his ball. He did not find it. He was sad and he felt afraid of his mother he thought she will scold him. Sadly how went home and washed his hands and the sat for his lunch. His mother noticed his sadness and asked him gently, “What happened, my dear”. He said “nothing”. “Why are you lying? Something is wrong” said his mother. Raj started crying and said sorry to his mother for lying to her. He told her everything. She hugged him and said losing a ball is not a big deal. She said that he don't have to get upset on petty things. She gave him money to buy a new ball. He went hurriedly to the market and bought a new one. He played football with his friends once again.

“DO NOT LIE TO YOUR PARENTS ABOUT SMALL THINGS”

Kunzes Wangmo
6th A

Peace

Peace can make us one. If we listen carefully we can hear peace speaking to us. If we listen to the voice of peace, we can change our lives for better. All living things have rights. All people in need deserve help. People are not enemies, war is the enemy. War can distribute people. No

Kingdom is worth a price of a single human life. War is the worst thing, that distribute us. Peace can bring friendship, love and care among all. At last my message is that “keep peace with friends, family, students and teachers”.

Jigmet Dawa
6th A

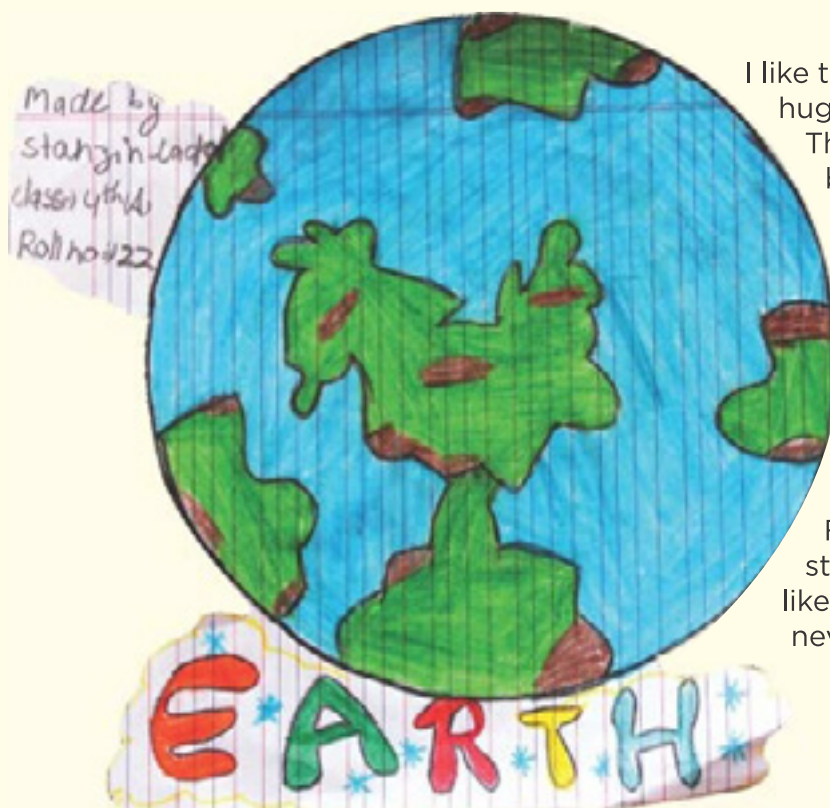
Go Do something Wonderful

When you get home from school, you probably switch on the T.V. an hour or two can pass, and you will still be watching T.V. think about it! Time is precious gift that has been given to you. Instead of wasting time, do something wonderful. Be creative. There will be many little ideas in your head. Perhaps you look at something and think, "How does this work"? Can I make something like this with whatever I have? So don't just sit there, go and do it. Good ideas should be tried out. Many of the things we have today- lights, bulbs, computers, chocolate cake and ice cream were once just an idea in someone's head. But because that person tried out their idea, we enjoy them today.

Sonam Nodol
5th B

The Place where I like to Live

I like to live in Delhi. Delhi is very big and a huge city. There are millions of people. There are many buildings. I like Delhi because there are many things like- zoo, swimming pool, gardens, shopping malls etc. My favorite actor Sharukh khan has also studied in Delhi. And I would like to visit different schools in Delhi. We have our Prime Minister, Chief Minister and different Ministers living in Delhi. I like to see the tall buildings and would like to visit Red Fort, India Gate, markets and railway stations. I want to go again and would like to visit all the things again. I would never forget this beautiful place.

Tsering Angmo
5th A

Myself

My name is Stanzin Phantok. I like to play football. My favorite football players are Messi and Bale. I like to play cricket also. My favorite player is M. S Dhoni. I have one rabbit. It has shinny and smooth fur. I like my rabbit. I am a resident of Zanskar. My favorite singer is HoneySingh. My favorite teachers are mam Palmo and mam Tsering Yangchan. My favorite channel is pogo. My favorite food is chowmein.

Stanzin Phantok
2nd A

My Favorite State

My favorite state is Kerala. Kerala is a land of coconut trees, green fields and lagoons. Men wear lungies and mundus. Women wear mundus and blouse. On special occasions women wear saris. Thiruvananthapuram is the capital of Kerala. Onam is their favorite festival. The people of Kerala speak Malayalam. Kerala is famous for their temples like Padmanabhaswamy Sabrimala. That is why my favorite state is Kerala.

Rinchen Angmo
4th A

Be Careful Be Safe

Many good things happen in families, like eating food together, playing games or having grandparents visit you. Sometimes bad things like arguments and fights also happen. Sometimes parents and other grownups in the family fight with each other for a long time. During these fights, they may call each other bad names, speak loudly and use angry words.

At such times:

- Just leave the room
- If you have a little brother or sister, take them with you.
- Read your favorite book or listen to your favorite music.
- With younger children, you can read aloud to them.
- You can play a game quietly. This will help you to stay calm.
- Later, talk to a loving grown-up.

Padma Angmo 'E'
5th A

My Feelings

Our life is filled with all kinds of feelings – love, happiness, sadness, anger, fear and many more. There is one special feeling that we should always have in our hearts – thankfulness or gratitude.

Being thankful is very important part of our life. When you give a dog a bone, it says thank you by wagging the tail. When you give a kitten some milk it will purr and rub itself against you. When you feed the birds in your garden they will sing for you. But only human beings can say the word “thank you”.

When you don't say thank you to someone who has helped us, we make them feel that their act of love and care has not been noticed. There are many people we need to thank during the course of a day those who help us at home, take us to school and look after us while our parents are busy. We need to say a special thank you to these people.

Tsewang Chorol
5th A

About Friendship

Friendship is an important part of life and having strong relationship with people will always keep you happy. Good friends will be with you to share good times. They love you because they choose to, not because they should. There are friends we hang out with, we shop with or those we head to the movies with. Friendship is having wonderful moments with our friends. Making friends is one thing but maintaining a good friendship is a matter of great importance. Walking in dark with your friend is better than walking alone in light. Everyone has many friends but there is a girl with whom I share all my secrets.

Deachen Chuskit

5th A

My Loving Mother

My mother's name is Tsering Youdon. She is very good and she loves me very much. Now she is in Hanley with my younger brother and with my grandparents,

She cooks delicious food. I wish I could always stay with my mother in Changthang. Her hair is long and she has beautiful eyes. She is from Kumdok. My mother can bake cakes, taggy and all the local food. My father loves her.

Tsering Angmo

2nd B

Description of Our Classmates

A girl who is simple in nature in our class is Norzin. Good in EVS and mathematics in our class is T. Dolker. Cute dimple and full of confidence our classmate R. Angmo. Dancing queen and friend of maths are Ladol and Siya. A girl, friendly in nature is our S.Ningsal. Good in football just like Messi are P.Namgyal and J. Stanzin. An unstoppable laughter she got, this is our D. Yangdol. A boy full of naughtiness but decent in front of teachers is T. Tharchen. Simple living, high thinking suits none other than our dear Mentok. Maintaining discipline of our class are our monitors D. Chosdon and M. Namgyal.

Jigmet Angmo
4th A

My Village

My village name is Beema, and my village is a small village in the west side of Leh. It is 270km away from Leh. Bema village is an Aryan village and Aryan villages are famous for nuts, apricots and other fruits. My village is warmer than nearby villages. It has many animals. It is a small village, that's why we don't have many cars so there is no air pollution. It is full of greenery; there are pastures, lots of trees and green fields. Crystal clear water flows in the streams we can drink water directly from the stream. My village is becoming famous because we have preserved our culture, language, dress and food. And I think my village is the best place to spend a weekend.

Thupstan Dawa

5th B

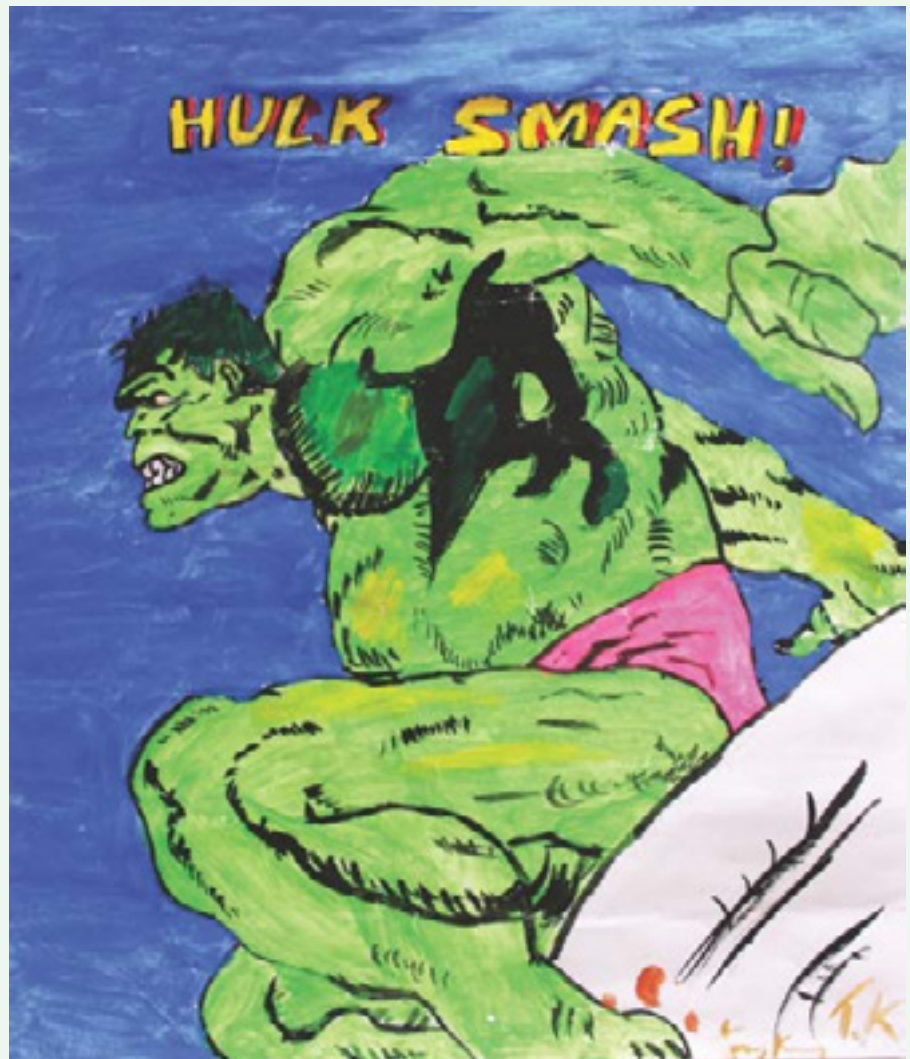

Zombies

Zombies! Zombies! All around
Eating human round by round
On the body wound and wound
Scream of people in my town
Eating humans as they own
Some of them are in my lawn
People are living in underground
Zombies are hungry and they are
going to dig the ground
Many of the people are surround
Zombies are made of virus which is
made by Dr. Down
They are conquering the world and
we have to save our life own
Flood of blood all around
Zombies! Zombies! All around
Eating human round by round

Stanzin Zotpa

6th B

My Parents

My parents are very gentle and simple. My father is a soldier while my mother is a housewife. They love me very much. They always try to fulfill my demands. They never let me indulge in bad habits. They wake up early in the morning and work till late night.

God has given me the most precious thing in my life- my parents. They are very loving and caring. I will never forget my parents in my life. My parents are the best parents in the world. I will study hard and fulfill my parents' dream.

Sonam Angmo

4th B

My Friend

My friend's name is Thinles Namgyal. He is from Lukung. He is my best friend because he is always there for me. We help each other. He is very good in his studies and can draw beautiful paintings. He is a hard working boy. His father is in army so his aim in life is to join Indian army. He is smart and has a cute dimple on his cheeks. He always helps me whenever I am in a trouble. We play together and our most favorite game is football. Back at home he has this graceful horse, which he allowed me to ride. He is a wag and keeps a broad smile on his face. He is a good story teller, he tells stories to me. He is a good child.

“True friends are always there when we need. Fake friends are always there when they need.”

My first day at Druk Padma Karpo

My first day in school, I was very nervous and excited at the same time. I still remembered that day. I held my father's hand firmly. I would not let go of his hand, until he lied to me and said that he had to go to the principal's room. I waited for him, tears rolled down my cheeks. It was only after few days, I started liking my school. The teachers were kind, polite and helpful. After few days they taught us to write and spell. How time flew by and I was in my next class. It was a beautiful class with lots of colourful and informative charts stuck on the walls. Our exams were approaching near, everyone was learning. Finally the day arrived and I was trembling when I got the first paper in my hand. “It is just a unit test” spoke one of the teachers in her gentle voice. We have to color things, match pictures etc. the time was up and they took all the worksheets. Results were declared and to my surprise I came on the 2nd position. On the next day to celebrate my success my parents sent with me toffees to all the kids and the teachers.

Splazin Angmo

6th B

Something New

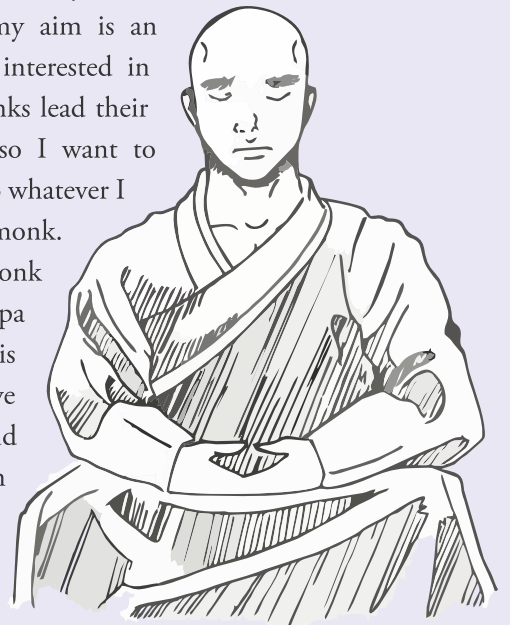
Be a new person
 Write a new poem
 Wear a new dress
 Talk a new language
 Build a new confidence
 Use a new pen
 Go to a new country
 Sing a new song
 Make a new project
 See a new thing
 Build a new building
 Make a new friend
 Eat a new dish
 Make a new wish
 Read a new story
 Learn a new lesson

Jigmet Norbu
 5th B

Aim to become a Monk

My name is Tsering Namgyal and my aim is to become a monk. Though my aim is an unusual one but I am not interested in becoming anything else. Monks lead their lives with truth and faith, so I want to become one of them. I will do whatever I have to do to become a great monk.

I would like to become a monk under H.H Gyalwang Drukpa and would like to join Hemis monastery. I hope I will achieve my aim someday in my life and would preach all people with the teachings of Lord Buddha. My aim would be to change those people of Ladakh who have no interests in dharmas.

Tsering Namgyal
 5th B

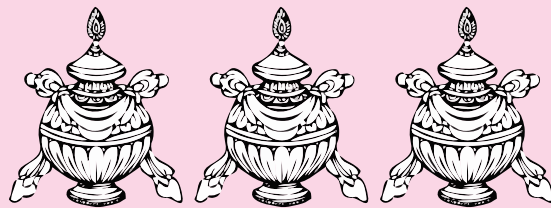
In My Garden

In my garden I feel very special. We have a beautiful garden and my mother takes really good care of it. I help my mother in watering the garden.

I play and dance in my garden. I think a garden is a must in everyone's house, first it looks beautiful and soothing to eyes, second it releases oxygen to all the other living beings. We have a small kitchen garden in which my mother grows variety of vegetables. I would prefer to spend most of my time with my favorite flower, sunflower. The best time spent in my garden would be with my cousins, we click selfies, play hide and seek and we do modeling sometimes.

On lazy Sundays I would like to lie down in the wavy grass and would stare at the vastness of the sky, I can hear the birds chirping from the apricot trees. My garden is my best friend to whom I whisper all my secrets and it is good at keeping secrets.

Chamba Dolma
6th B

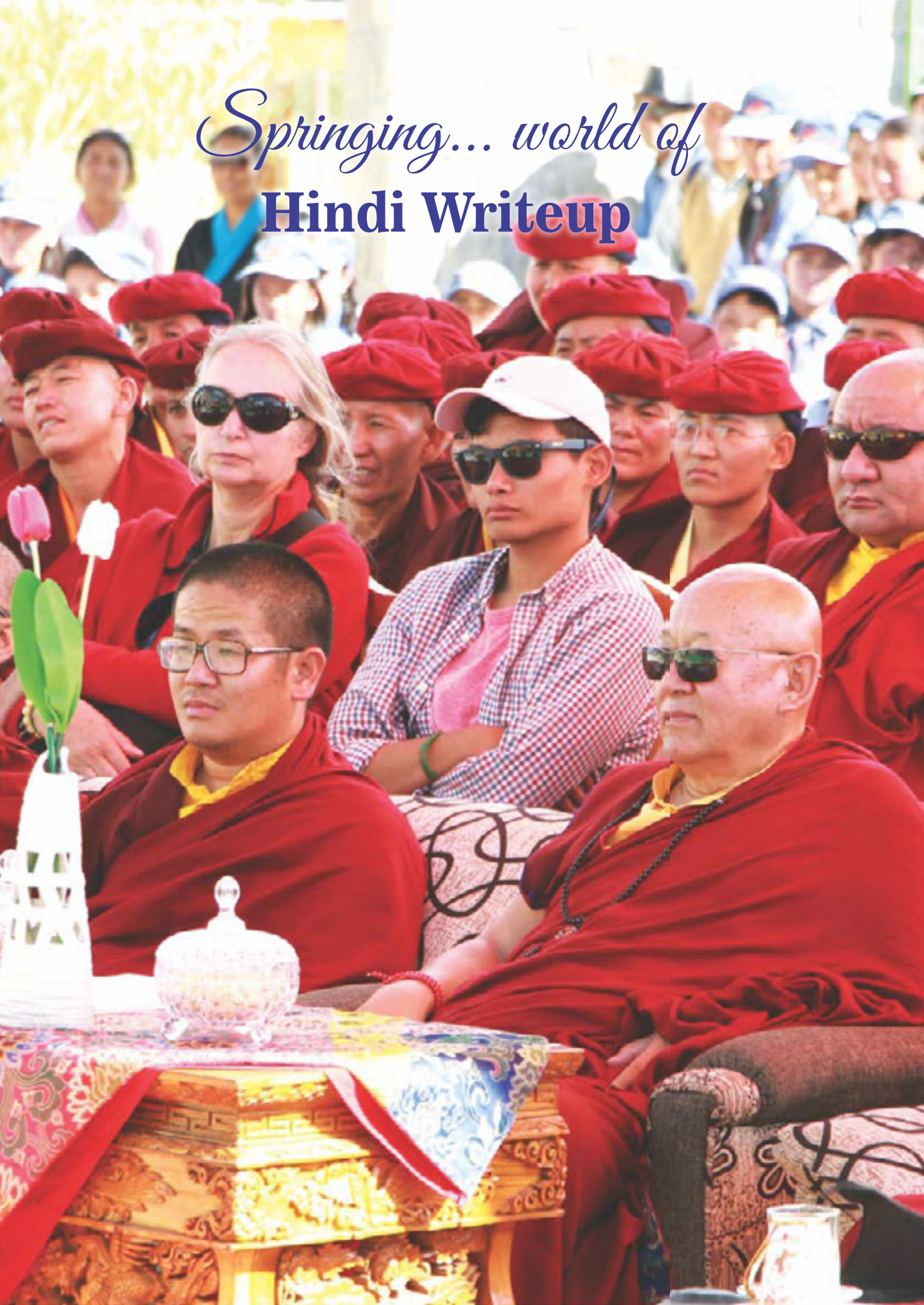
My Friends

I have two good friends and they are Chemat Youdon and Sonam Spalzom. They are wonderful and amazing friends. My friends love everyone. My happiest moment is when they got the first position in their classes. We all play and eat together. My friends help me out whenever I have some difficult work to do. They help other students also. We love each other very much and without them I would be lonely and sad.

Tsering Skitzom
4th B

Springing... world of
Hindi Writeup

दुनियाँ के रंग कैसे-कैसे?

इस दुनियाँ के रंग-ढंग निराले हैं। जो व्यक्ति शक्तिशाली, धनवान, और समर्थ हैं वो कुछ भी करें, लोग उन पर कोई दोष नहीं लगा पाते, चाहे कितना ही बड़ा गुनाह क्यों न किया हो? दोष तो केवल उनके सर मड़ दिया जाता है, जो कमज़ोर हो, असहाय हो और धनहीन हो। निर्धन या दुर्बल यदि कोई छोटा सा गुनाह कर लें तो राई का पहाड़ बना दिया जाता है। जब कि बड़े से बड़ा अपराध करने पर भी समर्थ हो तो सरेआम बच जाता है। कमज़ोर से अपराध हो तो चारों तरफ ढिडोरा पिटने लगता है, लेकिन समर्थ अपराध करें तो उनके दुष्कर्मों पर पर्दा डाला जाता है। आजकल तो दुनियाँ में सभी अपने स्वार्थ पूर्ति की अंधी दौड़ में इस कदर कि रिश्ते, विश्वास, ममता, इमानदारी, भाईचारा, मेहनत तथा सहयोग धुधली होती सी मिटती सी नज़र आ रही है। युग बदले, लोगों का रहन-सहन बदला और अब रिश्ते भी बदलते से नज़र आ रहे हैं। वास्तव में यह स्वार्थ ही है जारे छोटे-बड़े भेदी करवाता है। आजकल तो नौकरी भी सूरत तथा सामर्थ देख कर ही मिलता है, उसके अंदर छुपे ज्ञान को देखकर नहीं। जिस प्रकार से प्रकृति अपने खूबसूरती तथा गुणों को संभाले रख सकते हैं तो हम इंसानों को क्या हो गया है? जो झूठी शानोशोकत तथा दिखावे की चादर ओढ़े फिरते हैं। अपने अंदर छिपे गुणों को क्यों अनदेखा कर झूठी शान के पीछे भागते रहते हैं। प्रकृति की तरह हमारे रंग-ढंग भी प्राकृतिक क्यों नहीं हो सकते? जिस प्रकार सूरज स्वयं जलकर हमें रोशनी प्रदान करते हैं, पेड़ अपना फल स्वयं न खाकर हमें मीठे रस प्रदान करते हैं, जिस प्रकार धरती पूरे जगत का बोझ उठा कर भी उफ तक नहीं करती। इसी प्रकार हम मनुष्य भी इन से ज़रा सी प्रेरणा क्यों नहीं ले सकते? सोचें, सोचें और ज़रूर सोचें – हम दुनियाँ बदलने की बात करते हैं, लोगों को बदलने की बात करते हैं, लेकिन पहले स्वयं को बदलकर तो देखें। हम देखते हैं कि चारों ओर स्वार्थ, घृणा, चापलूसी दिखावे और झगड़े का वातावरण है, लेकिन कहीं न कहीं तो अच्छाईयाँ, धर्य, प्रेम, सहानुभूति, दया तथा करुणा छुपी होगी। हम वहां से एक नई शुरुआत क्यों न करें? सोचें किसी भी विषय को लेकर गंभीरता से सोचना एक अच्छा गुण है। कहते हैं कि सोचने से ही क्रांति आती है तो ज़रूर सोचें –

कहाँ खो गई वो मासूमियत

याद आती है, बार-बार मुझको
 क्या-क्या जताएं, हम तुझको,
 वो मस्ती भरे दिन, अविचल घूमना
 निर्भय, स्वच्छंद, चिंता रहित खोलना।
 काश! कि हम फिर से जी सकते
 वो मासूमियत भरे दिन,
 काश कि जरा सी मासूमियत
 हर मनुज में रहते जवां,

माँ

किसी ने पूछा माँ क्या है, कौन है, समुन्द्र ने

- कहा— माँ एक एक ऐसी धाती है जो—औजाद के लाखों गम सीने में छुपा लेती है।
- शायर ने कहा — माँ एक ऐसी गज़ल है जो हर सुनने वाले के दिल में बस जाती है।
- माली ने कहा:— माँ वाग का वह खूबसूरत फूल है जिसमें पूरे वाग की खूबसूरती और महक है।
- जज ने कहा— माँ वह हस्ती है जिसकी तारीफ के लिए दुनिया में अलफाज़ नहीं मिलते।
- जन्नत ने कहा— माँ बह हस्ती है हम जिसके कदमों तले हैं।
- खुदा ने कहा— माँ मेरी तारीफ से भी कीमती तोहफा है नायाब तोहफा है।
- मैंने कहा— माँ की ममता अनमोल है जो हर दिल पर कुर्बान हो जाती है। इसलिए दुनिया कहती है माँ नूर है, मोहब्बत है, दुआ है, जन्नत है, तोहफा है, इसलिए माँ तो माँ है।

सोनम अंगमों
 कक्षा दसवीं

एकसापो

बात है हमारे Expo के दिन की
रो पड़ा एक मासूम,
कहने लगा क्यों हटा रहे है ?
लोग मेला झूम-झूम।

बच्चे को रोते देख माँ दौड़
आई उसको गोदी में उठा लिया,
आँसू पोंछकर चूम-चूमकर
गालों को सुखसा लिया।

समझाया उसे सुन मेरे लल्ला
जल्द होगी यहां फिर से मेला,
सुन, उसकी आँखें चमक उठे
नीर युक्त चेहरा दमक उठे।

केसंग डोलमा
शिक्षिका हिन्दी भाषा

जिन्दगी और मौत

जिन्दा थे तो किसी ने पास भी बिठाया नहीं ।
अब मेरे चारों ओर बैठे जा रहे हैं ।
पहले कभी किसी ने मेरा हाल भी पूछा नहीं ।
अब सभी आँसू बहाये जा रहे हैं ।
जिन्दा रहते एक रूमाल भी किसी ने भेंट किया नहीं ।
अब शालें और कपड़े ऊपर से ओढ़ाए जा रहे हैं ।
सब को पता है अब, इसके काम के नहीं
मगर फिर भी बेचारे दुनियादारी निभाए जा रहे हैं ।
कभी किसी ने एक वक्त का खाना खिलाया नहीं
अब देसी घी मेरे मुँह में डाले जा रहे हैं ।
जिन्दगी में एक कदम भी कोई साथ चल सका नहीं,
अब फूलों से सजा कर कंधे पे उठाए जा रहे हैं ।
आज पता चला कि जिन्दगी मौत से बेहतर नहीं,
हम तो बेवजह ही जिन्दगी की चाहत किए जा रहे हैं ।

सोनम अंगमों
कक्षा दसवीं

लक्ष्य

इस संसार में ऐसा कोई इंसान नहीं जो लक्ष्य के बिना ही आगे बढ़ सके। हमारे जीवन में लक्ष्य का होना ही आवश्यक होता है। जैसे कोई डॉक्टर बनना चाहता है, कोई इंजीनियर और कोई अध्यापक बनना चाहता है। मेरा लक्ष्य यह है कि मैं डॉक्टर बनूँ ताकि मैं रोगियों का ईलाज अच्छी तरह से कर पाऊँ। मगर मुझे इस लक्ष्य को पाने के लिए मेहनत करना होगा और हर मुश्किल का सामना करना होगा। यह सब करने के बाद ही हम अपने लक्ष्य तक पहुंच सकते हैं। लक्ष्य प्राप्ति में हमारे परिवार का भी बड़ा हाथ होता है।

छेतन डोलमा
कक्षा छठी क

स्वयं

मेरा नाम छेतन डोलमा है। मेरे विद्यालय का नाम डुग पदमा करपो है। मैं छठी कक्षा में पढ़ती हूँ। मेरा विद्यालय शे गांव में स्थित है। मेरे गांव का नाम निदार है। मेरे घर में चार लोग हैं। मेरे घर में एक कुत्ता और बिल्ली है, जिन्हें मैं बहुत प्यार करती हूँ। मेरी कक्षा में 35 बच्चे हैं। मेरी माता जी की एक बेटी है। मुझे अपना गांव निदार बहुत अच्छा लगता है। मेरी सबसे मनपसंद स्कूल में अपना स्कूल डुग पदमो करपो है। मुझे कमल का फूल सबसे पसन्द है। मुझे भोटी विषय पढ़ना सबसे अच्छा लगता है।

छेतन डोलमा
कक्षा छठी 'क'

शिक्षा का महत्व

शिक्षा, शिक्षा, शिक्षा छोटे बच्चे यह सोच रहें होंगे कि यह शिक्षा क्या है? इसके लिए हमें कितनी मुश्किलों का सामना करना पड़ता है, तो मैं कहती हूँ कि बच्चों यह ऐसा नहीं है कि आप इसको मुश्किल कहकर अपने आपको कष्ट देते हैं। मेरा कहना यह है कि अगर आप पूरे मन से शिक्षा को प्राप्त करेंगे तो मैं कहती हूँ कि बच्चे आप अपनी जिन्दगी में सफल होंगे। शिक्षा का मतलब सिर्फ कॉपी और कलम ही नहीं, आप जो भी अपने आस-पास देखते हैं वहीं शिक्षा है, आपको बोलने का तरीका, आपके पहनने का तरीका और घर में रहने का तरीका। गानों से, बातों से, नाच आदि सभी शिक्षा के ही भाग हैं और यह याद रखना कि शिक्षा के साथ-साथ आदमी के अंदर अनुशासन भी होना चाहिए। बच्चे होने के कारण आपको यह बात ध्यान में रखनी चाहिए।

शिक्षा की वजह से आप इस दुनिया को बदल सकते हो, आप अपने आप के मन को और अपने परिवार को बदल सकते हो और हां बदलाव ला सकता है तो सोचना मत शिक्षा को प्राप्त करो और कुछ बदलाव लाओ। अपने मन में, घर में, समाज में और फिर राष्ट्र में।

तन्जिन डोलमा

कक्षा सातवीं 'बी', रोल नं. 16

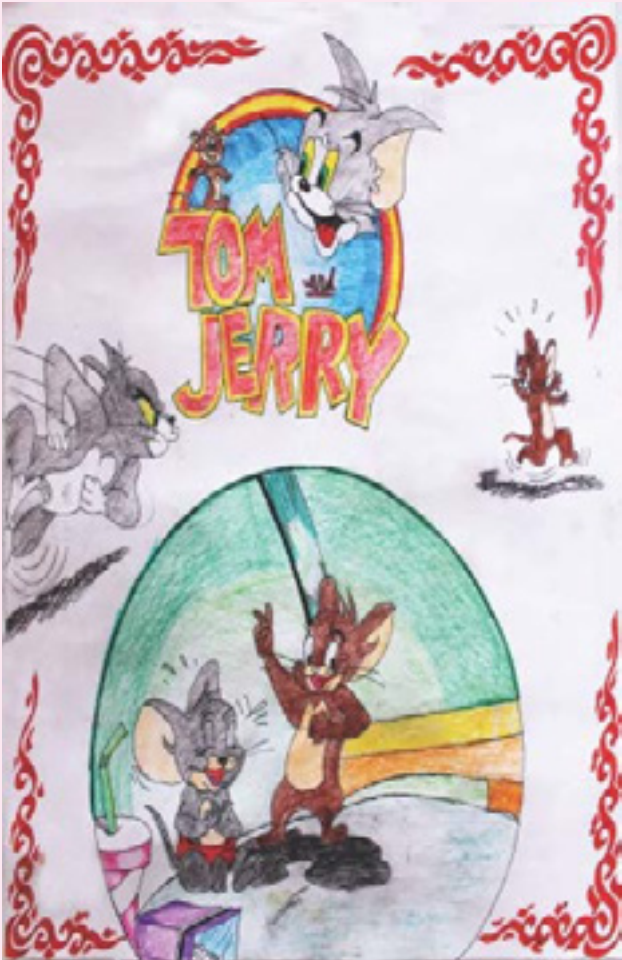
सहेली

सहेली वह है जो हर वक्त हमारे साथ है और वह जिसकी खुशी में हमारी खुशी है और हमारी खुशी में ही उनकी खुशी है, उनका दुःख हमारा दुःख और हमारा दुःख उनका दुःख। हम सबकी अपनी-अपनी सहेली होती है। सहेली वह है जो हमारा हर एक एहसासको समझ सके और हर एक कारण को समझ सकें। वही एक सच्ची सहेली की निशानी है। हमसब के एक-एक सहेली तो जरूर होती हैं हम सब अपनी सहेली के बिना एक दिन भी नहीं रह सकते हैं। सहेली ने हमारे दिल में एक छोटा सा कोना ले लिया है। इसलिए हमें अपने अनुभव व एहसास हम सिर्फ अपनी सहेली के साथ ही बांट सकते हैं। हमारे जीवन में जो भी परिस्थितियां आती हैं, उसे भी सुलझाने में हमें अपनी सहेलियों का सहारा लेना पड़ता है। हम सहेलियां एक सूत्र में बंधे हैं। हम अपनी सहेलियों से कभी भी अलग नहीं हो सकते हैं और न ही होंगे।

पद्मा अंगमों
सातवीं 'ए'

चूहा लस्सी में

एक दिन बहुत सारे बच्चे बगीचे में खेल रहे थे। उस समय वहां एक अजनबी आया और एक बच्चे से पूछा। अजनबी – बेटा मुझे थोड़ा पानी मिलेगा क्या ? मैं बहुत दूर से आया हूँ, प्यास लगी है। बच्चा – हाँ, हाँ क्यों नहीं। आप इधर बैठिए, मैं जाकर पानी लाता हूँ। बच्चा तुरन्त अन्दर चला गया और एक गिलास में पानी के बदले लस्सी लेकर आया। बच्चा – ये लो अंकल पीओ।

अजनबी – धन्यवाद बेटा। (एक ही क्षण में उसने गिलास खाली कर दिया)

बच्चा – और लाऊ अंकल।

अजनबी – थोड़ा और मिलेगा तो शुक्रिया। (बच्चा अंदर जाकर तीन गिलास में लस्सी लेकर आता है)

बच्चा – ये लो अंकल जितना चाहे पी लो।

अजनबी – धन्यवाद बेटा। (अजनबी खूब मजे से सारे गिलास खत्म कर लेता है। नीने के बाद अजनबी बच्चे से एक सवाल पूछता है।

अजनबी – बेटा तुम्हारे घर में कोई लस्सी नहीं पीता है क्या ?

बच्चा – पीते तो सब हे अंकल, मगर कल रात लस्सी के मटके में चूहा मरा हुआ था। इसलिए हमने नहीं लस्सी नहीं पी।

अनमोल है नारी

गुड्डे गुड्डियों के संग खेलती
धूल-मिट्टी से सनकर सयानी होती है नारी
माँ का घर छोड़कर एक दिन हो जाती है परायी नारी
आज भी दहेज का कड़वा घूंट पीती है नारी
सास, ननद, पति की डाँट सहती है नारी
फिर भी निर्मल गंगा की प्रतिमूर्ति लगती है नारी
कभी अत्याचार सहते हुए बन जाती है दुर्गा और काली
खेलकूद हो या राजनीति हर क्षेत्र में भारी है नारी
माँ, बहन, पत्नी कई रूपों में महान् है नारी
प्रकृति की अनमोल देन है नारी

सोनम अंगमो
सातवीं 'क'

मैं हूँ एक ठन्ही परी

मेरा नाम है सोनम
मैं हूँ एक नन्हीं सी परी,
अपनी माँ की मैं प्यारी
पूरे घर की राज दुलारी ।
स्कूल सुबह मैं जाती हूँ
पढ़-लिख कर आती हूँ
टीचर मेरी मुझे पढ़ाती
बड़े प्यार से सब समझाती ।
घर पर पापा मुझे पढ़ाते
खेल-खिलौने भी हैं दिलाते
दीदी मेरी बड़ी शैतान
मुझे खूब करती परेशान ।

सोनम अंगमो
सातवीं 'क'

नई कक्षा में प्रवेश

हर बच्चा चाहता है कि वह नई कक्षा में जाए, परन्तु अगर हम खुद मेहनत और लगन के साथ पढ़ेंगे तो नई कक्षा में प्रवेश होगा। उसी तरह मेरा भी एक लक्ष्य था कि मैं अच्छे अंक से नवमी कक्षा में प्रवेश करूं। जब मैं नई कक्षा में गई तो बहुत ही उत्साहित और थोड़ा सा उद्विग्न थी। तब मैंने फैसला किया कि मैं नवमी कक्षा में अच्छे अंक से मैं दसवीं कक्षा में प्रवेश करूंगी।

मुझे इस नई कक्षा 'नवमी' में अपना पूरी जीन-जान लगा कर पढ़ाई करना है। ताकि मैं आने वाले भविष्य समय में अच्छे अंक से कक्षा दसवीं में प्रवेश करूंगी। मुझे नवमी कक्षा से बहुत कुछ ज्ञान प्राप्त करना है। अभी तक मुझे इस कक्षा से बहुत कुछ ज्ञान प्राप्त करने को मिला। इस कक्षा से पूरा ज्ञान प्राप्त करके दसवीं कक्षा के लिए तैयारी करूंगा।

टषी अंगमो, नवमी 'क'

एक छोटी सी ज़िंदगी

एक दिन की बात है। माँ और उसकी नन्हीं सी छोटी सी प्यारी से बच्ची एक बहुत छोटे से घर में अपनी ज़िन्दगी गुज़ार लिया करती थी। माँ अपनी बच्ची को बहुत प्यार करती थी, कभी-कभी माँ सोचती थी कि अगर मैं मर गई तो मेरी बच्ची का क्या होगा? इसलिए माँ अपनी आंखों का तारा को कहती थी कि अपने काम खुद किया करो और मन से अपनी माँ को रोज़ याद करो। माँ जल्दी ही गुज़रने वाली थी, क्योंकि उसे एक खतरनाक बीमारी थी। इसलिए वह बच्ची को परी की तरह रखती थी। जब माँ उसे चार साल की उम्र में अंगमो कह कर नाम रखा। तब अंगमो बहुत खुश थी, माँ ने अंगमो को स्कूल भेजा। एक दिन सोमवार की सुबह दस बजे अंगमो स्कूल गई और उसने अपने टीचर से कहा, टीचर जी आज मैं अपनी माँ के बारे में स्कूल के सभी बच्चों से कह सकती हूँ। टीचर बहुत खुश हुई और कहा, हाँ, हाँ क्यों नहीं? ज़रूर। अंगमो अपनी माँ के बारे में तीन घंटे प्यारी-प्यारी बातें करती रहीं। टीचर जी को उसकी बातें दिल तक छू गई और अंगमो को शाबाशी देकर चली गई। जब स्कूल में छुटी हुई, अंगमो अपनी माँ को शाबाशी के बारे में बताने के लिए उत्सुक थी। अंगमो घर पहुंची तो घर सूना-सूना लग रहा था। घर के कौने में उसकी माँ मर चुकी थी और माँ के हाथ में एक कागज पर एक हानी लिखी थी। जब उसके पापा उसे छोड़ कर चले गए थे। तब उसे एहसास हुआ कि एक दिन सभी को दुनियाँ छोड़ कर जाना ही है तो हमें किसी पर निर्भर नहीं रहना चाहिए। अपना रास्ता स्वयं बनाना चाहिए। उसके बाद पढ़ाई को उसने अपना जनून बना लिया और वह एक महान् वैज्ञानिक बन गई।

पदमा छोरोल, कक्षा छठी 'बी'

लड़का-लड़की एक समान

लड़का लड़की उस विधाता की अद्वितीय रचनाएं हैं, एक के बिना दूसरा अधूरा है। दोनों ही समान रूपी गाड़ी को चलाने के लिए महत्वपूर्ण हैं। हमारे भारतीय समाज में आज भी लड़की के जन्म होने पर दुःख प्रकट किया जाता है और बेटे के जन्म पर खुशियाँ मनाई जाती है। यह दृष्टिकोण रखना सरासर गलत है। पुराने ज़माने में माता-पिता अपनी बेटी को पढ़ने नहीं दिया जाता था। अपनी बेटी को घर में रखकर अपने बेटे को स्कूल भेजते थे और आज देखो बेटी बेटा से भी आगे बढ़ रही है। मैं भी एक बेटी हूँ। मुझे भी एहसास होता है कि लड़का और लड़की में कोई कमतर नहीं होते हैं। अतः लड़का लड़की एक समान।

सोनाम आंगमो
कक्षा आठवीं 'ए'

“हमारी जन्मभूमि लद्दाख”

हिमालय पर्वत में स्थित लद्दाख भारत के सबसे ठंडी जगहों में से एक है। यहां हर साल सर्दियों में बर्फ पड़ती है और पहाड़ों में मोटी-मोटी बर्फ जमती है। इसी कारण लद्दाख में बहुत सारे ग्लेशियर (ऋसंबपमत) हैं जैसे सियाचिन, हिमानी दुनियां भर में प्रसिद्ध हैं। अब हम लद्दाख के इतिहास की ओर जाते हैं। प्राचीन काल में लद्दाख में राजतंत्र शासन लागू था। लद्दाख का सबसे प्रथम राजा लाचेन पलगी गेन ओर सबसे प्रसिद्ध राजा सिंहगे नमगयल है। उन्होंने नौ मंज़िला लेह थर बनाया था। लद्दाख एक व्यापारिक स्थान था और यहां देश के कौने-कौने से लोग व्यापार करने आते थे।

लद्दाख चारों ओर पहाड़ों से घिरा हुआ है। ऐसा लगता है मानों जैसे लद्दाख पहाड़ों से लिपटा हुआ है। यहां का वातावरण बहुत सूखा है। इसी कारण लद्दाख में कम हरियाली दिखती है और हरियाली भ्रूी सिर्फ ग्रीष्म ऋतु में ही होती है। सर्दियों में तो सिर्फ पहाड़ और सूखे ज़मीने ही होते हैं। यहां के लोगों का रहन-सहन बाकी भारतीयों से अलग है और अद्भुत है। जम्मू-काश्मीर के राज्य में लद्दाख क्षेत्र के दृश्य से सबसे बड़ा है, जबकि जनसंख्या सबसे कम।

लद्दाख में ज्यादातर बौद्ध-धार्मिक है। यहां लोग हर त्योहार में बढ़-चढ़ कर भाग लेते हैं। यहां के त्योहार अनेक हैं, जैसे – लोसर, छेमिस त्योहार, लेह दोसमोछे और लिकिर दोसमोछे आदि। इनमें से लोसर सबसे महत्वपूर्ण है। लोसर लद्दाख का नया साल है। इस समय सब नई वस्त्र पहनकर अच्छे-अच्छे व्यंजन खाते हैं और एक-दूसरे के घरों में जा कर मिलते हैं तथा मुबारकबाद देते हैं। यहां के लोग ज्यादातर घरेलु जानवर पालते हैं और अधिकतर सादा जीवन जीना पसंद करते हैं। यहां मन लुभावने वाला यहां का वातावरण, संस्कृति तथा यहां के गोम्पा लोगों को अपनी ओर आकर्षित करते हैं।

भारत में 29 राज्य हैं और उसमें सबसे अलग और खूबसूरत है लद्दाख। यहीं वजह है कि लद्दाख की ओर बहुत से पर्यटक आकर्षित होते हैं।

अंगमो और टस्वांग नोरबू
कक्षा नवमीं 'बी'

लक्ष्य

नामुमकिन नहीं कोई चीज़ यहां पर
 निश्चय यही अगर तू कर लेगा
 हर ओर किनारा मंजिल का
 यदि मंजिल पाने का दृढ़ निश्चय कर ले तू
 मन पावन कर, तन निर्मल कर
 करता जा तू कर्म निरंतर, आज नहीं तो कल पाएगा।
 अपने मन का लक्ष्य निरंतर
 जो जगता है उसे आगे बढ़ने का प्रतिफल मिलता है।
 सत्कर्म, सद्भाव से कर्म करो
 फल निश्चय ही तू पा लेगा
 जीवन का लक्ष्य निरंतर ही उद्देश्य
 युक्त बना ले जो,
 मंजिल उसी को मिलती है।
 जो करता है, जो चलता है
 चींटी के जीवन से सीखा चलना,
 गिर-गिर उठ-उठ कर चलना।
 हार कभी न मानी जग से
 ऐसा तुम संकल्प बना लो
 लक्ष्य प्राप्त करना ही जीवन का उद्देश्य
 बना लो तुम।

सोनम छीसड़ोल, कक्षा सातवीं 'क'

जीवन की खुशी

अगर खुशियां मिलती पैसों से,
तो बिकती बाजार में या मेले में,
कोई खरीद के लाता बोरी में,
तो कोई लाता थैले में,
धन का चित्र है हमारे लिए कितना विचित्र,
तुम हो सोचते कि धन है हम सबसे हैं
अमीर
खुशियां से भर जाते गोदाम,
इसकी काला बाजरी होती,
बढ़ जाते दाम बाजारों में,
इसके लिए मारामारी होती,
खुशियां कहां मिलती पैसों से,
ये तो हमारे चारों ओर बिखरी है।
पास है खुशियां जिनके
जिन्दगी तो उनकी बिखरी है।
आज आप सभी को
मुझे यह समझाता है
पैसों से नहीं है खुशियां
खुशियां से खजाना है।

दोरजे टेसरिंग
सातवीं 'ए'

स्वयं मेरा नाम छेतन डोलमा है। मेरे विद्यालय का नाम डुग पदमा करपो है। मैं छठी कक्षा में पढ़ती हूँ। मेरा विद्यालय शे गांव में स्थित है। मेरे गांव का नाम निदार है। मेरे घर में चार लोग हैं। मेरे घर में एक कुत्ता और बिल्ली है, जिन्हें मैं बहुत प्यार करती हूँ। मेरी कक्षा में 35 बच्चे हैं। मेरी माता जी की एक बेटी है। मुझे अपना गांव निदार बहुत अच्छा लगता है। मेरी सबसे मनपसंद स्कूल में अपना स्कूल डुग पदमो करपो है। मुझे कमल का फूल सबसे पसन्द है। मुझे भोटी विषय पढ़ना सबसे अच्छा लगता है।

छेतन डोलमा, कक्षा छठी 'क'

“कल किसने देखा”

समय इतना महत्वपूर्ण है कि हमें समय को बर्बाद नहीं करना चाहिए। हमें समय का पालन करना चाहिए। जो मनुष्य समय का पालन नहीं करते वह जीवन में सफलता प्राप्त नहीं करते। समय किसी का इंतजार नहीं करता। पल-पल समय का हमें प्रयोग करना चाहिए। हमें कल का काम आज करना चाहिए और आज का काम अभी, क्योंकि समय किसी की प्रतीक्षा नहीं करता। जो मनुष्य आज का काम आज न करके बाद के लिए टाल देते हैं। वह बाद में पछताता हर रह जाता है। हमें हर काम समय के अनुसार करना चाहिए। ताकि हमें बाद में पछतावा न हो। हम अपने बीते हुए कल को नहीं बदल सकते, मगर अपने आने वाले समय को बदलने की कोशिश जरूर करना चाहिए। समय किसी का इंतजार नहीं करता। हमें स्वयं समय के साथ चलना चाहिए।

पदमा कुनजंग
कक्षा नवीं 'ख'

मेरा सपना

जब भी मैं सोती हूँ तो मुझे कोई सपना आता है। कुछ सपने अच्छे होते हैं और कुछ बुरे। कल रात मैं सपने में फलों के देश में थी। वहां सुन्दर-सुन्दर फूल थे। वहां एक फूल मेरे पास आया था और मुझे घुमाने ले गया। जब मैं वहां पर पहुंच गई तो मुझे भूख लगने लगी। तब फूल ने मुझे ढेर सारे फल दिए। जब मैं वापस घर जाने वाली थी, तब वहां उनके राजा और रानी आ गए थे और कहा कि कुछ देर यहां पर रुक जाओ। उनके कहने पर मैं थोड़ी देर और रुक गई और फिर मैंने फूलों के साथ खूब खेली।

टेजिन टोसंग,
कक्षा छठी, 'ए'

स्वतंत्रता दिवस

स्वतंत्रता यानि आज़ादी सबको अच्छी लगती है। पशु-पक्षी, बच्चे-बड़े सभी आज़ादी से जीना चाहते हैं, लेकिन हमारे देश को कई वर्षों तक अंग्रेज़ों की गुलामी में जीवन बिताना पड़ा। अंग्रेज़ लोग भारतीयों पर बहुत अत्याचार करते थे। यहां का धन लूट-लूटकर अपने देश में ले जाते थे। इसलिए भारत देश को स्वतंत्र कराने के लिए देशवासियों ने मिलकर आज़ादी की लड़ाई लड़ी और 15 अगस्त, 1947 को भारत को अंग्रेज़ों से आज़ाद कर लिया। 15 अगस्त 1947 को भारत के पहले प्रधानमंत्री पंडित जवाहर लाल नेहरू ने लाल किले पर तिरंगा फहराया था। तब से लेकर आज तक इस दिन को हम भारवासी गर्व से मनाते हैं। इस दिन स्कूल कॉलेजों में विशेष कार्यक्रम होते हैं। दिल्ली में लाल किले पर प्रधानमंत्री जी राष्ट्रीय ध्वज फहराते और भाषण देते हैं। इस दिन सारे देश में खुशियां मनाई जाती है। यह हमारे राष्ट्रीय पर्व हैं। हमें इस दिन अपने देश की रक्षा करने की प्रतिज्ञा लेनी चाहिए।

थिनलेस अंगमो
कक्षा आठवीं 'बी'

Teachers' Column

सुदर्शन कुमार
वरिष्ठ हिन्दी भाषा अध्यापक
एवं शैक्षिक समन्वयक

“अध्ययन का आनन्द”

आनन्द प्राप्त करना मानव जीवन का लक्ष्य है। प्रत्येक व्यक्ति अपनी रूचि के अनुसार आनन्द प्राप्त करने का प्रयास करता है। किसी को यह खेल तमाशे से प्राप्त होता है तो किसी को पुस्तकों के अध्ययन से। अध्ययन से प्राप्त होने वाला आनन्द सच्चा तथा स्थायी आनन्द है। यह आनन्द मानव का आनन्द है। मानसिक आनन्द ही दिव्य आनन्द है। तभी तो रस को काव्य की आत्मा कहा गया है यह रस अध्ययन द्वारा ही प्राप्त किया जा सकता है।

उत्तम पुस्तक चिन्तामणि के समान है। पुस्तकें मनुष्य को लौकिक चिन्ताओं एवं दुःखों से दूर रखता है। ये हममें आशा, धैर्य तथा उत्साह का संचार करती हैं श्रेष्ठ पुस्तक स्वर्ग लोक के समान है जहां आनन्द ही आनन्द है। उत्तम से उत्तम मित्र लतो धोखा दे सकता है पर अच्छी पुस्तक सुमार्ग पर बढ़ने की ही प्रेरणा देती है। पुस्तकों में जीवन सम्बन्धी अनेक विषयों का वर्णन होता है। अतः आवश्यकतानुसार हम पुस्तक का अध्ययन कर आनन्द और उल्लास प्राप्त कर सकते हैं।

जिसमें अध्ययन का आनन्द प्राप्त कर लिया है उसे संसार का कोई भी सुख उतना आनन्द प्राप्त नहीं कर सकता। पुस्तकें हमारी मानसिक भूख को शांत करती है। ये आत्मिक आनन्द के झूले में झुलाती है। अतः मेरा सभी पाठकों एवं ड्रुक पदमा करपो के शिक्षार्थियों से अनुरोध है कि भिन्न-भिन्न पुस्तकों का अध्ययन करना आपने जीवन का अंग बनाइए और सफल जीवन व्यतीत करें।

རྩོམ་གར་འབྲས་སྟོན་པ་འཆི་མེད་དབང་ལོ་
འཇིག་སྲ་བརྒྱུད་པ།

ཉིན་གཅིག་མར་ཡུལ་ལ་དྲགས་ཤེས་པའི་ཡུལ་སྡོད་ས་ཡིད་དུ་འོང་བ་ཞིག་གི་ནང་
དབྱངས་ཤེས་པའི་སུ་མོ་ཞིག་དང་དབང་མོ་ཤེས་པའི་སུ་མོ་གཉིས་ཡོད།
དབྱངས་ཅན་ནི་མི་ཡི་སྲོད་ཚུལ་བཟང་བ་དང་།
རང་ལས་ཆེ་བ་རྣམས་ལ་སྤྱད་ཞབས་དང་ཚུང་རྣམས་ལ་སྤྱད་མཛད་མ
ཁན་གྱི་སུ་མོ་ལ་རབས་སྲོད་བཟང་ལྡན་མཁན་ཞིག་ཡོད།
འོན་ཀྱང་དབང་མོ་ཤེས་པའི་སུ་མོ་ནི་རང་གི་རིགས་གཞུང་དང་སྐད་རིགས་ལ་མི་
དགའ་ཞིང་། རང་གི་ཚོས་ལུགས་ལ་ཡང་དད་པ་མེད་ཅིང་།
ལས་རྒྱ་འབྲས་ཀྱི་རྣམ་བཞག་ཅུ་བ་ནས་ཁས་མི་ལེན་ཁན་ཞིག་ཡོད།

འོན་ཀྱང་དབང་ས་ཚན་དང་དབང་མོ་གཉིས་ཚུང་དུས་ནས་གོགས་སོ་བཟང་སོ་ཞིག་དང་ཕན་ཚུན་མཐུན་འབྲེལ་ཚན་ཞིག་ཡིན།
དབང་ས་ཚན་ནི་རྫོགས་སྐད་ཡིག་ལ་དོ་སྒྲུབ་དང་བཅོམ་འགྲུས་ཚན་ཞིག་ཡོད།

དབང་མོ་ནི་ཨིན་རྒྱ་རི་སྐད་ཡིག་མ་གཏོགས་གཞན་སྐད་ཡིག་རྫོགས་སོ་མཉམ་ལ་ཅི་ཡིན་ནའང་མི་དགའ་མཁན་ཡོད།

ཉིན་གཅིག་ཁོང་གཉིས་སློབ་གྲྲ་ལ་འགྲོ་བའི་སྐབས།

དབང་མོ། = དབང་ས་ཚན་ཚུད་པར་བོས་ལག་སོ་སྤུ་མེད་དང་སུལ་མསྐྱུང་གོན་འདུག་ས་ boring ཆ་མི་ར་ག།

དབང་ཚན། = ང་དང་ལ་དྲགས་ཀྱི་རིགས་གཞུང་ནང་བཞིན་པར་བོན་གྱིན་ན་ཅི་སྲིར་ཁེལ་ཡིན།

ད་དུང་གཞན་གུན་ལ་ལ་དྲགས་ཀྱི་ཆས་གོས་གུན་པོ་སྒྲུབ་བཞིན།

གཞན་མའི་མཐོང་སྤང་ཡང་བདེ་མོ་མཐོང་བཞིན།

དབང་མོ། = དབང་ས་ཚན་པར་ངེ་ཉ་དཔེ་ར་མེ་རེ་ཀ། culture ཡང་ན་དེ་ word

སོ་ཅི་ལོ་རིགས་ཞབས་ལོའ་རིགས་སེབ་རིགས་ལྟེན་ས་ལོ།

དབང་ས། = འོ་རིགས་གཞུང་།

དབང་མོ། = འོ་རིགས་གཞུང་། དབང་ས་ཚན་ངེ་ཉ་དཔེ་ར་མེ་རེ་ཀ། རིགས་གཞུང་ཟེར་ཉེ་དང་ boring ཆ་བཅུགས་ག་རག།

དབང་ས་ཚན། = ང་དང་ལ་དྲགས་སོ་ཙམ་ཞིག་སྲི་ཡི་དངོས་སོ་ཡར་རྒྱས་ཆ་ནའང་ཉེ་ཙམ་གྱི་སྲིམས་གལ་གྱི་ལས་བཅོམ་མཁན་མང་།

ང་ཆ་བཞིན་ཡོད། ལྟོ་སང་དང་དུས་ཀྱི་བྱ་མོ་ཆང་མ་ fashion

ཡིན་ཟེར་རིན་མགོ་ནག་མགོ་གསེར་ལ་འགྲུབ་ཁ་དང་མིག་གུན་ལ་མི་ཚུག་གུ་ཚུག་ལ་གོས་ལག་ལུན་མི་འདྲ་མིན་འདྲ་གོན། ར་

ང་སྐད་ཀྱང་བརྗོད་ནས་སྐད་ཀྱི་གསུམ་སྟེན་ནས་བཏང་། དཔེ་ར་ན་དཔེ་ར་གུན་ mix མ་ཚོའང་ sab

ཟེར་དགོས་ས་འོག་ཟེར་རིན་སྟོལ་པ་ཆེན་སོ་མཇུག་ནས་གཞན་ལ་སྐབས།

དབང་ས། = ད་དབང་མོ་རང་ཅེ་བསམ་ས་ཉན་ཉན་ཞིག་བསམ་ཉེ་ཟེར་རང་དེ་ཚོགས་ཀྱི་ཡར་རྒྱས་སོ་སན་སོགས་ཚན་ནིའི་ཡར་རྒྱ

ས་ཞིག་ཡི་འོག་ག། ?

དབང་མོ། = དེ་ཚོགས་ཉ་དཔེ་ར་ཚུང་ཅེ་ཡིན་འོག་ས་དབང་ས་ཚན།

ཉིན་འདི་ནང་ka wad ཅིག་ཡོང་ཅེན་བ། bade deshon mein chhoti batein toh hothi hein

དབང་ས་ཚན། = ཡི་སོ་རྒྱུ་ཚུང་ཚུང་ཞིག་མ་འོག་དབང་ས་ཚན་སྟོན་མའི་ཨ་བི་མེ་མེ་གུན་ལ་གཞིགས་སང་། ཟ་རྒྱ་དང་མཐུང་རྒྱ་མ་

ང་སོ་མེད་ཀྱུག་ ཡིན་ནའང་སེམས་ལ་ཆེར་དཀའ་དང་བར་དོ་མེད། དེ་དུས་ཨ་བི་མེ་མེ་གུན་ལ་སྐྱབ་གུ་བཅུ་བཅོམ་ལྷ་སྐལ་སྐབས་དེང་ས་

ང་སྐྱབ་གུ་གཉིས་ལས་མང་བ་མེད། གུ་ཚོ་གུན་ཟེར་ན་སྐྱབ་གུ་བརྒྱ་སྐལ་མཁན་ཚོགས་ཀྱི་གུ་ཚོ་ཡོད།

དབང་མོ་རང་ལ་ཆོར་ར་བདག་ས་གྲོང་བ་གཅིག་ག་སྐྱབ་གུ་དགུ་བཅུ་ཡོད་ཀྱུག་ཟེར་ཉེ། ང་ལ་ནི་མ་ཆོར།

དབང་མོ། = དེ་སོ་ཉ་ཡིན་འོག་ས་དབང་ས་ཚན་ཡིན་ནའང་དུས་དང་མཐུན་ཉེ་ཚོ་དགོས་བ།

དབང་ས། = དེ་སོ་ཉ་དབང་མོ་རང་དེ་ཟེར་མཁན་ནང་བཞིན་ཡིན་འོག་དུས་དང་མཐུན་ཉེ་རང་གི་བསམ་སོའ་ཡར་རྒྱས་བཏང་ས་སྟེ་

མི་གུན་ལ་ཕན་སོགས་ཚོ་དགོས་ས་མ་འོག་ག་ དུས་དང་མཐུན་ཉེ་བཅོམ་གོས་ས་འོག་ཟེར་རིན་མགོ་གསེར་སོ་དང་དཀའ་ཚུག་དམ

ར་ཚུག་ཚོ་བྱས་ཀྱི་དོན་ཉག་མ་འོག་ རང་བཞིན་གྱི་མཇུག་མ་ཡོད་ན་ནི་དེ་ཚོགས་ཚོ་དགོས་འཁེས་མེ་ཀྱུག།

དབང་ས། = ད་བཏུག་དང་ཡོན་ཉན་གསེན་ལ་ཆད་ཟེར་རིན་ལ་དྲགས་པའི་སློབ་སྐྱབ་རྒྱ་ཆ་བརྒྱ་ཡི་ནང་ནས་རྒྱ་ཆ་དགུ་བཅུ་གོ་ད

གུ་ཚམ་ཞིག་ལ་དྲགས་ཀྱི་སྲི་ལོག་ག་གསེལ་ལ་ཆེན་ག།

ཡིན་ནང་ཚད་ལྡན་གྱི་ཡོན་ཏན་ཞིག་ནི་ཁྱུང་ཉེ་ལ་དྲུག་ས་ལ་ལོག་མཁན་ཞིག་ནི་དཀོན་མོ་མ་ནེ་མི་རྒྱལ

དབང་མོ། = དབང་མོ་རང་ང་མཚོང་ང།

དབང་མོ། = དེ་དཔེ་ར་སོ་དབང་ས་ཅན་རང་ངེ་བདེན་པ་ལོང་འང་དེ་ཅོག་ས་ཤིག་མ་ཚོང་དེ་ཞི་བྱིས་ཚེས་པ་སྤྲུག་གུ་ང་དང་གྲན་གྲ་ཚ
ང་མ་གསེས་ཀྱིས་ཐོན་ཉེ་ཡིན་ཟེར་རིན་ལས་མེད་པ་འདུག་ས་ཉེ་འདུག།

དབང་མོ། = ད་ངས་བསམ་སྒྲོ་རྒྱལ་ལ་ཞིག་བཏང་ན་དེ་སྤྲུག་གུ་ཀུན་གསེས་མ་གསེས་ལ་ཁོར་རེན་འདུག་པ་སང་ཡོན་ཏན་མ་ཤེས་
ས་ཡིན་ཀྱང། ཉ་ལ་དབང་ས་ཅན།

དབང་མོ། = དེ་ནི་དབང་ས་ཅན་མི་scholarལ་ཅིག་གི་དུས་དང་མཐུན་ཉེ་གྲོ་དགོས་ས་ལོག་ཟེར་འདུག་པ། དེ་སོ་ཅེ་ཟེར་ཉེ་ཡིན་ནོ
ག།

དབང་ས། = དུས་དང་མཐུན་ཉེ་སྐད་རིགས་ཚང་མ་དབྱིན་ཇི། ཚན་རིག། ཡང་ཅིས། རྒྱ་ཡིག། ཉིན་འདི།

སོགས་སྤྱང་དགོས་ས་ལོག་ཡིན་ནའང་རང་སྐད་སོ་མ་ཤེས་ན་སོ་རོག་དཀར་སོ་ཅོག་ས་ལ་ལ་དྲུག་ས་པའི་གྲུ་ལ་མི་ཚིང།

མཁས་པ་ཞིག་གིས་གསུངས།

སྐད་རིགས་བརྒྱ་ཤེས་ཀྱང་རང་སྐད་མ་ཤེས་ན་གཞན་གྱིས་ཁྲིལ། དེ་སོ་སོང་བ་སང་རང་སྐད་སོ་ཤེས་དགོས་ཤེས་མ་ཁག་ཅན་ཡིན།

དབང་མོ། = དབང་ས་ཅན་ཁྲིང་རང་ངེས་གསུངས་པའི་དཔེ་རའང་བདེན་པ་ཡིན་ཅེས་རག།

དབང་ས། = བདེན་པ་རང་ཡིན་ནོག་ངའི་གྲོགས་མོ་དབང་མོ་ལ། ཅམ་ཤིག་ལ་དྲུག་ས་ལ་སྤྱི་ཡི་དངོས་སོའི་ཡར་རྒྱས་ཆ་བཞིན་ཡོད།

དེ་ཅམ་གྱི་ལ་དྲུག་ས་ཀྱི་མི་མངས་ཀུན་ལ་སེམས་ཚེར་དང་སྤྲུག་བསྐྱེད་ཞིག་འགྱུར་བཞིན་ཡོད། དེང་སང་ངེ་ལ་དྲུག་ས་པའི་མི་ལ་རྒྱ་

ལོར་གྱིག་ཅམ་ཡོད་བཞིན་ནའང་སེམས་ལ་བདེ་བ་དཀོན་མོ་མ་ནེ་མི་རྒྱུང།

དབང་མོ་ང་དང་ཡང་དཔེ་ནེ་མེད་པ་ཞག་ཁ་ཅིག་ལུས་ན་དཔེ་ནེ་ལ་སྤྱི་རང་གི་ཨ་བ་ད་ཨ་མ་ལེ་ཀུན་ལ་རྩུན་མེན་འདྲ་མི་འདྲ་བཏང་ཉེ་

དཔེ་ནེ་ཁྲིང་ང་མེད་ད། ལྷོན་མའི་ལ་དྲུག་ས་སོ་དེ་ཅོག་ས་ཤིག་མེད། ཟ་རྒྱ་ཞིག་མཐུང་རྒྱ་ཞིག་གནས་མལ་ཞིག་ཡོད་ན།

ལག་པ་མ་ཉི་ཁྱུང་ཉེ་ཚོས་ཚོ་བྱེས་མ་ནེ་ཡང་ལས་ཅིའང་མེད། ཨ་ཉ་སྤོན་མའི་ལ་དྲུག་ས་སོ་སྤྱིད་ད་ལ།

དབང་མོ། = ཡིན་ནོག་ཉ་ལ་དབང་ས་ཅན། ཁྲིང་གྱིས་ཟེར་མཁན་སོ་བདེན་པ་ཡིན་ནོག། ངས་ཉེ་སྤོན་མ་བསམ་མ་རྒྱུང།

དབང་མོ། = རྗེ་མ་ནས་དབང་ས་ཅན་ཁྲིང་གྱི་བཀའ་བཞིན་ངས་ཀྱང་ལ་དྲུག་ས་ཀྱི་རིགས་གཞུང་དང་རང་ངེ་ཚོས་ལུགས་ལ་དད་བདེ

ན་པས་ཚོ་ཡིན། ཡིན་དང་མཉམ་སོ་དེང་དུས་ཀྱི་དབང་མོ་དང་སྤོན་དུས་ཀྱི་དབང་ས་ཅན་གཉིས་ཀྱི་སྐོར་རྗོགས་སོ།

བསྐྱབ་བྱ།

སྤྱི་མ་མཁས་པ་རྣམས་ཀྱི་གསུང་བ་བཞིན་རི་ཅམ་གྱི་སྤྱི་རོལ་དངོས་སོའི་ཡར་རྒྱས་རྒྱུང་ནའང་ནང་སེམས་ལ་དེ་ཅམ་གྱི་སེམས་

སྤྲུག་དང་སྤྲུག་བསྐྱེད་མང་སོ་གསུང་དུ་རྒྱུང།

འདི་འདྲ་སོང་ཅང་དངོས་སོའི་ཡར་རྒྱས་འགྲོ་བ་ནང་བཞིན་སེམས་ལ་ཡང་ཡར་རྒྱས་འགྲོ་དགོས་པ་ནི་ཤིན་ཏུ་ཁག་ཅན་ཡིན།

འདྲ་ལ།

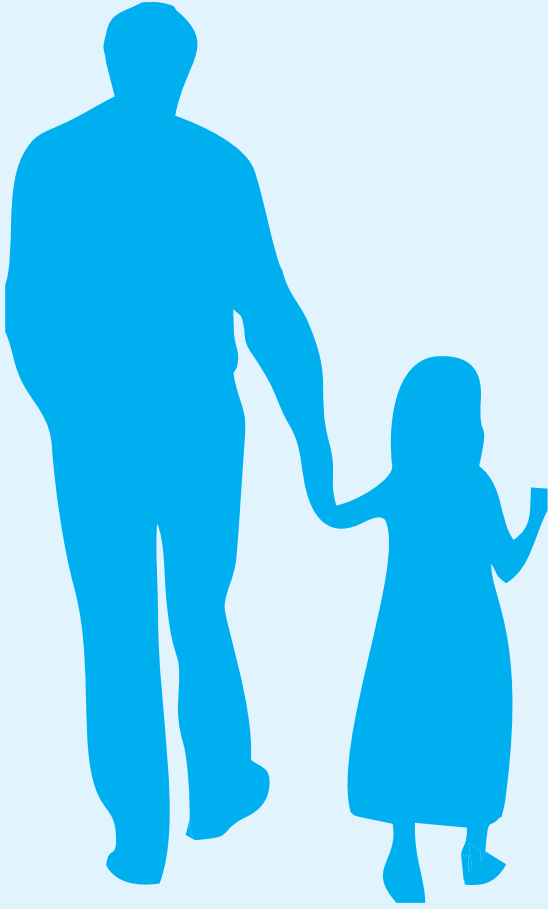
आपकी बेटि
देविका कौल

पिताजी को एक खुला पत्र

सपनों का नशा था।
इतना, कि हर पल खाने का डर था!
मन ही मन एक और डर भी था, कि कहीं
सपनों को पूरा करते—करते उन अनमोल पलों को,
जो मेरे अपने थे, खो न दूँ ?
हाथ बाँध दिये थे न मैंने अपने ?
इसलिए!
आपको समझा नहीं सकी।
न पूरी बात अपने आप समझी।
जानती थी,
पर सच्चाई से भाग रही थी
कि जब समय से सामना होगा,
तो फिर चुनना पड़ेगा,
सपनों में और यादों में।
आज, न मेरे सपने मेरे अपने लगते हैं?
न मेरी यादों पर अब कोई विश्वास है।
लगता है असलियत ने दोनों में मिलाबट कर दी है।

ऐसे शाम याद है

जब आपको एक अन्धेरे कमरे में, अकेले बैठे,
सोचते देखा था।
उस समय तो समझी नहीं,
कौन सी सोच आपको मुझ से इतना दूर ले गई।
आज समझ आता है।
अपने यादों और सपनों को जब परखती हूँ,
तो आपकी जरह,
अपने आप से ही दूर हो जाती हूँ।
एक ओर रिश्ता भी है,
अन्धेरे से।
बचपन में तो डरती थी, और अब,
एक अनोखा सा आकर्षण है,
शायद इसलिए कि अन्धेरे में हम अपने आप
से चुपचाप और सच्चाई से लड़ सकते हैं,
औरों की राय के बिना।
अपने बच्चों को कहती तो हूँ कि वह अपनेक सपनों
के साथ—साथ अपनी अच्छी यादों को भी
अपने पास सम्भाल के रखें, पर जानती हूँ कि
अपने आप को समझते—समझते किसी दिन यह
रेत के ढेर बन जाएंगे।

सपने कहाँ गुम हो गए?

एक शहर की भीड़ में चलते-चलते बिखर गए।
सालों अकेले शहर में रहकर मैं अपने सपनों
से अजनबी बन गई थी।

यह तो पिताजी आप समझते थे
आप से भी तो हो गई थी। इसलिए तो
गुस्से में आपने मुझसे कहा था कि मैं शहर से
चली जाऊँ, पर मैं चोट खाकर भी आपसे अलग
होना नहीं चाहती थी।

इन बच्चों को जब मैं उनके माता-पिता के बारे में लिखते हुए
पढ़ती हूँ, तो उनके माता-पिता के प्रति प्यार और विश्वास से शर्म
आती हैं अभी उन्होंने रिश्तों को टूटते हुए नहीं देखा, बदलते नहीं
देखा।

अब थक गई हूँ

पर भगवान से यह मांगती हूँ कि यह बच्चे अपने सपनों से, यादों से,
रिश्तों से कभी न थकें। भगवान से यह चाहती हूँ कि वह
ज़ोर-ज़बरदस्ती भरे दुनियां से डरे नहीं। हिम्मत से ठुकरा दे गलत
इरादों को।

और मैं ?

पिता जी चाहती हूँ सपनों की यादों में।

लोगों की नज़रों से दूर,

एक सीधी ज़िन्दगी,

एक खुली, आसमान के नीचे,

अपनी दुनिया में।

मन करता है कि अपने आप को एक

काल्पनिक किरदार बना दूँ।

पढ़ूँ और समझूँ अपने जीवन को एक कहानी की तरह

और एक दिन इस किताब को बन्द कर दूँ।

पिता जी हम शिक्षक सिखाते क्या हैं ?

जो किताबों से सीखते हैं – आधा सच!

पर ज़िन्दगी, एक अच्छे माता-पिता की तरह

हमें समझा देती है कि सपने नशे हैं, तो

यादें परछाईयाँ।

लिखने से डरती थी और अब भी हूँ।

यह आप समझ नहीं सके मेरे बारे में।

क्यों डरती हूँ ? इसलिए कि अपनी जान को

सबके सामने कागज़ पर रखने से धबराती हूँ।

Sonam Chorol
Music Teacher

Music : The Soul of Life

The present day is full of tension and worries. People rely on music to relieve them. Music is a natural stress buster! It is a drug without side-effects!

Music can be vocal or instrumental. Music can be classical, rock, pop! Different people have different preferences.

Music washes away all the dust of the soul! It is nutrition for the soul and the spirit!

In today's world it also provides an inspiration to the natural talent of many a gifted singer.

Music is a compassionate teacher, so all educational institutions must provide facilities and training to students.

An Oyster

“I did not know I was an oyster with a pearl in me.”

11th March 2013, it was my first day in school as a teacher. I entered, scared, nervous, an inexperienced person. A girl who never knew the world of responsibilities and was always dependent.

Someone rightly said, “Chance opportunities make us known to others and still more to ourselves.”

Whatever responsibilities I got in the last three years in Druk Padma Karpo School helped me introduce myself not to others as much as truly to myself --- and the process is never ending.

With every rising sun there comes a new challenge, not only for me, for the entire Druk family. All are earnestly willing to succeed with flying colours!

These experiences have made it clear to my mind that every person is capable of greater acts than the person performs every day! We are sent into the world with bills of credit and seldom draw to the full extent.

Keep spurring your abilities and colour your world with all shades of success!

Kunzes Dolma
Art Teacher

Dental set up at DPKS

Budding... world of
Bhoti Writeup

ཡ་ཡ་ཡ་ཡ་ཡ་ཡ་ཡ་ཡ་ཡ་ཡ་ཡ་ཡ་ཡ་ཡ

ངའི་ཉེན་མོ་ཞི་ངའི་ཡི་གྲོག་མོ་ཡག་ཤོས་ཤིག་ཡིན།
གཞུང་ཞིག་ངའི་མི་ཚེའི་ནང་སྤྲིད་པོ་སྲུག་པོ་ཅེ་ཞིག་སྤྱང་ན་ཡང་།
ང་སྲུ་ལ་ཡང་བཞད་མ་སྲུབ་ན་ཡང་ངའི་ཉེན་མོ་ལ་ངས་དྲུས་རྒྱན་གྱི་ཚོང་ཚོ
ང་བཞད་གྱི་ཡོད།
ནམ་ང་གཅིག་པོ་སྤོང་བ་ལྟུང་དྲུས་ང་ཡིད་ལ་འཁོར་འདུག་དེ་ནས་ངས་སྤོ
ག་དྲུས་ངའི་སེམས་ལ་བཤེར་བ་ཐོབ་འདུག།
མི་ནང་ལ་ངའི་དྲུས་དྲུས་ཀྱི་ཡིག་གཞུགས་ཀྱི་ཐོག་ནས་ཡང་རྒྱས་དང་ངའི
འོར་འཇུག་ལ་རྒྱན་ཏེ་གོ་འདུག།
ད་ལྟ་ཁོས་ང་ལ་ངའི་སྤོང་ང་རང་ལ་ཉན་ཉན་ཏེ་གོ་བཅུག་འདུག།
ང་མིང་མི་གཞན་གྱིས་སྤོང་ན་ངའི་སེམས་སྤྲིད་པོ་ལྟུང་གྱི་མི་འདུག།
ངས་ངའི་ཉེན་མོ་ལ་མིང་ཞིག་བཏགས་ཏེ་ཡོད། དེ་ནི་ "my little
cute sis"

ཁོས་ནམ་ང་ལ་ངའི་བཛེད་དྲུས་བྲན་གཤོ་གཉོང་གི་འདུག།
ཁོས་ང་ལ་ཉམ་ཚུད་དང་ས་ལ་འདུག་དགོས་སའི་བསམ་བློ་སྤྲྀབ་འདུག། ངས་ང་ལ་ངའི་སྲུན་རྒྱ་སོགས་ལ་ལམ་སྤོན་མཛད་འདུག།
ངས་ངའི་ཉེན་མོ་ལ་ངའི་ཤོགས་པོ་ཡག་ཤོས་ནང་བཞེན་ཅི་བ་དང་གཅེས་པ་བྲེད་གྱི་ཡོད། ང་ལ་ལས་ཁག་ཅན་ཞིག་དང་གང་དུ་ཆ་ན་ཡང་
ངས་ཉེན་མོ་ཉྱལ་དུ་ཆད་མེད་འབྲི་ཡི་ཡོད།
གལ་ཏེ་ཉེན་གཅིག་མ་མེད་ལ་ལྟུང་གྱི་དབང་པོ་མ་ཚང་མ་འབྲེད་ལྷ་སྲུ་ཞིག་ཚོར་གྱི་འདུག། ངའི་ཉེན་མོའི་ནང་ལ་སྲུ་གསུང་མེད་བའི་ཉེ་
གཅིག་གི་ནང་ལ་ཚོར་བ་ངར་སྲུང་ཅི་འདུང་ན་འབྲི་ཡི་ཡོད།
ཉེན་མོ་སྤི་ན་ཡིག་གཞུགས་དང་དག་ཆ་སོགས་ལ་རྒྱས་ཚེན་སོ་འབྲོ་ཡི་འདུག། ཉེན་མོ་སྤི་རྒྱ་ལེ་ཉེན་ཏེ་གལ་ཆེན་སོ་ཞིག་ཡིན།
སྤོང་སྲུག་ཅིག་ཡིན་སའི་ཆ་ནས་ཉེན་མོ་དྲུས་རྒྱན་འབྲི་དགོས་།།

མིང་། འབྲོལ་དཀར་ལྷ་མོ། འཛིན་སྲུ་དགུ་པ་།།

ཡུལ་གྱི་གནས་ལུགས་ལྟར་

དེང་དུས་ཀྱི་གནས་ལུགས་རྒྱ་ནག་གི་མོ་མོ་ཞིག་དང་འ
 ཇིགས་སྤང་ཅན་ཞིག་འགྱུར་ཡོད།

སྡོན་དུས་ལ་དུགས་སུ་ཆར་བ་འབབས་པ་ཡིན
 ་ཡིན་ཀྱང་དེང་སང་ཆར་བ་ཡུལ་སྡོངས་ཁ་ཅིག་
 ་ལ་མང་པོ་འབབས་ཡང་ཡུལ་སྡོངས་ཁ་ཅིག་
 ་ལ་ཉུ་ཉུན་འབབས། རྒྱུན་དུས་ཁ་བ་ཉུ་ཉུན་འབ
 བས་ཉེ་ས་ཞིང་འབད་མཁན་ཀུན་ལ་ཉེ་ལས་
 བའི་སྲུག་བསྐྱེད་འགྱུར་།

གནས་ལུགས་འགྱུར་བའི་རྒྱ་མཚན་ནི་འཁོར་ཡུག་
 ་གཙང་མ་མེད་པས་གནས་ལུགས་ལ་འགྱུར་བ་མ་
 ཆེན་མོ་འགྱུར་བ་ཡིན།

ཚུ་ལོག་ཟེར་བའི་རྒྱུན་པར་ཞིག་ཡང་འགྱུར་བ་
 ་ཡིན།

ཡིན་ཀྱང་མི་མངས་ཀུན་གྱིས་སེམས་བཟང་ན
 ་ང་ཡི་རེ་བ་ཡིན།

སྤྱིས་སུ་འདི་ཚོགས་རྒྱུན་པར་མི་འགྱུར་།

དེང་སང་གི་མི་ཀུན་རང་འདོད་ཆེ་བ་སོང་ཉེ་

མོ་གྲོར་འཁོར་ལོ་ཡང་རང་གི་སྤྱིད་པོ་ལ་བསྐྱེད་ནས་འཁོར་ཡུག་ཉེ་ཚོགས་པོ་ཆ་འདུག

གལ་ཉེས་དེ་བཅུག་བྱེད་ན་མ་འོངས་པའི་ལ་དུགས་པོ་ཉུད་པ་བྱེད་པའི་ལ་དུགས་ཤིག་འགྱུར་བ་ཐེ་ཚོམས་མི་འདུག

Name => Sering Angmo
 Class 2 Sec 18
 Roll 1054

མིང་། ཆེ་རིང་སློབ་མ། འཛིན་གྲྭ་བཅུ་པ། ཁ

Made by Padma Dorjey class 7(A)

LADAKH

Made by Padma Dorjey class 7(A)

ཕྱི་ཡུལ་ལུ་ཕྱག་པུ་

བསྐྱེད་ལྷུ་མ་ར་འདྲ་བའི།།

ར་ཡི་སྐྱེ་ཡུལ་ལ་དྲགས།།

མེ་ཉོག་སྣ་ཚོགས་བཞད་ས།།

སྣ་ཡི་སྐྱེད་ཚལ་འདྲ་བ།།

གངས་ལྗོངས་ཚོས་ཡུལ་ལ་དྲགས།།

སྐྱ་སྐྱལ་ནམས་ཀྱི་གདན་ས།།

བཀའ་སློབ་བདུད་ཚིའི་བྱིན་རྒྱབས།།

སྐལ་ལྷན་ནམས་ཀྱི་ལོངས་སྤྱོད།།

སྟག་མོ་ཚེག་པའི་ཁྲིག་ཉོང་།།

སེལ་གདུག་གི་དབང་བོ།།

གོ་ཡོས་ཡས་པའི་ན་ཚུང་།།

མཁའ་འགྲོ་རྒྱུད་གི་དབང་མོ།།

མིང་། བསྟན་འཛིན་འོད་ཟེར།

དབང་བོ་དབང་མོའི་དབང་རྩལ།།

ན་གཞོན་ཕོ་མོས་བསྟན་ཡིན།།

རང་ཡུལ་ཆེ་བ་ལར་རྒ།།

མ་འགྲུར་བརྟན་བོར་འབོར་ཡིན།།

ར་དང་ན་གཞོན་ཕོ་མོ།།

སྐྱེད་ཚལ་གཅིག་གི་མེ་ཉོག

གཅིག་འཕྲིལ་ལམ་བཟང་བསྟོན་ཏེ།།

རང་ཡུལ་སྐྱེད་ལ་འཁྲིང་ཡིན།།

གཉེན་ལྷན་འབྲེལ་ལས་ལཱ་

ཚོ་འདིར་མི་ལྷན་སྐྱོད་མཁུངས།།
ཚུང་དུས་བྱམས་སྐྱོད་མཁུངས།།
ཡ་རབས་སྐྱོད་བཟང་སྐྱོད་མཁུངས།།
ང་ཡི་བརྗེ་བའི་ཕ་མ།།

ཚུང་དུས་གཞོན་ལུང་སྐབས་ལ།།
ཚོ་བྱང་གཉིས་ལས་བསྐྱབས་ཏེ།།
རང་སྐྱུག་རིན་ཅན་བསམས་ཏེ།།
འཛིགས་པའི་ཚོགས་ལས་བསྐྱབས་བྱུང་།།

མི་ཡུལ་འཛིག་ཏེན་འདི་ན།།
མི་རིགས་སྐྱ་མི་སྐྱ་ཚོགས།།
འོན་ཀྱང་ཕ་མ་འདྲ་བ།།
བརྗེ་ལ་ཏེ་འཕྲོད་རྒྱ་མི་འདུག།།

གཅེས་པའི་མིང་སྲིང་ཀུན་དག།།
ཕ་མར་ལན་སྐྱོག་མ་གནང་།།
འོན་ཅན་ཕ་མ་ཀུན་ལ།།
སྲིང་ནས་ཞབས་ཏོག་ཞུ་དགོས།།

མིང་། སྐྱོད་ཀུན་བཟང་འཛིན་པ་ལ།།

འབྲེལ་ལས་ལཱ་

དགོ་ཚུན་འོན་ཅན་ཀུན་ནི།།
ཕ་མ་གཉིས་པ་འདྲ་བ།།
ཚུང་དུས་ཀ་ལ་སྐྱོད་མཁུངས།།
མི་ལོས་སྐྱོད་པ་སེལ་མཁུངས།།

དགོ་ཚུན་ཚོད་ཀྱི་བཀའ་འོན།།
སྐྱ་འོན་ནས་ཡང་མི་བརྗེད།།
ཡ་རབས་སྐྱོད་བཟང་སྐྱོད་མཁུངས།།
ང་ཡི་འོན་ཅན་དགོ་ཚུན།།

ཕ་མ་གཉིས་ཀྱི་ལས་འགན།།
དགོ་ཚུན་ཚོད་ཀྱིས་བསྐྱབ་པ།།
སྐྱོད་བྱ་ནང་ལ་ཡོད་དུས།།
བྱམས་སྐྱོད་ཚད་མེད་གནང་སོང་།།

མིང་། འབྲེལ་ལས་ལཱ་འཛིན་པ་ལ།།

འཕེལ་རྒྱས་སྤྱོད་སྤྱོད་ཅེས་

དེར་དུས་ཀྱི་སློབ་སླུག་ཀུན་ལ་དུས་ཚོད་རིན་ཅན་གྱི་བསྐོར་ལ་ཉན་ཉན་ཉ་མ་གོ་ནས་དུས་ཚོད་འཕྲོ་བརྒྱུག་ཏུ་གཏོང་བཞིན་ཡོད་
པ་ནི་ཚང་མས་མཐུན་གསལ་ཡིན། དུས་ཚོད་ནི་ལན་གཅིག་ལྟར་བསྐྱར་དུ་ཡོང་མི་སྲིད། དེ་འདྲ་སོང་ཅང་རེད་ཅག་གིས་དུས་
ཚོད་ཅུ་ཆེན་པོ་ཡིན་པ་དང་ཡང་རིན་ཅན་ཡིན་པ་ལེས་ནས་སྐར་མ་རེ་རེ་ཡིན་ནའང་ཚུད་ཟོས་སྲུ་མ་གཏོང་བར་རང་ལ་དགོས་
པའི་རིན་ཅན་ཡོན་ཏན་ལེན་སྲབ་པ་བྱེད་དགོས་ལེན་ཏུ་ན་གལ་ཆེའོ། སློབ་སླུག་མི་ཆེ་ནི་སྤྱིད་པོ་ཞིག་ཡིན་པ་བཤད་ག་ལ་དགོས་
། མཉམ་དུ་སློབ་སླུག་གི་དུས་ཚོད་རིན་ཅན་ཡིན་པ་ཟེ་ཚོམ་གྱི་གནས་མ་ཡིན། ཡང་དགོ་ཆེན་གྱི་དུས་ཚོད་རིན་ཅན་ཀུན་འཕྲོ་བརྒྱུ
ག་མ་བཏང་བར་ལེས་ཡོན་ཀུན་བཀོལ་ལེས་པ་བྱེད་དགོས།

མི་ཆེ་འདྲིའི་ནང་གསེར་ལས་རིན་ཐང་ཆེ་བའི་དུས་ཚོད་ཚུད་ཟོས་སྲུ་གཏོང་བ་ལས་ཀ་བྱེད་པ་ནི་སློབ་པ་དང་གཉིས་སྲུ་མེད།
སློབ་སླུག་ཞིག་གིས་སློབ་སློབ་བྱེད་པའི་སྐབས་TimeTable དུས་ཀྱི་རེའུ་མིག་ཞིག་དགོས་པ་ནི་ཁག་ཅན་ཡིན་པ་བཤད་ག་
ལ་དགོས། དུས་ཚོད་སྤྱིར་འགྲུངས་མ་བཏང་བར་དུས་དུས་ཀྱི་ལས་ཀ་བྲས་པ་ཡིན་ན་ལས་ཀ་ཡང་སྲ་བ་འགྲུར་བ་ཚང་མས་མ
ཐུན་གསལ་ཡིན། དུས་སྤྱིར་འགྲུངས་བྲས་ན་རྗེས་སྲུ་ལུས་པ་ཡིད་གཉིས་མེད། དེ་ཡང་མཁས་པའི་དབང་པོས།

བསམ་པ་སྒྲོན་ལ་བཏང་ན་མཁས་པ་ཡིན།
 འགྲོད་པ་རྗེས་ལ་སྐྱེ་ན་སྐྱེ་ན་པ་ཡིན།
 སྐར་མ་རེ་ཅམ་བྱད།།
 སྐར་མ་ལྔ་ཅམ་བྱད།།
 ཉེ་མ་རེ་ཅམ་བྱད།།
 མི་ཆེ་མགྲོགས་ཡང་བྱད།།
 ངའི་དམིགས་ཡུལ་སྐྱབ་པ།

ངའི་དམིགས་ཡུལ་ནི་སྐྱབ་པ་བྱ་རྒྱུ་ཡིན། མ་འོངས་པ་སྐྱབ་པ་མཁས་པ་ཞིག་འགྲུར་རྒྱུ་ཀུན་སྲོད་ལྷགས་ཅན་གྱི་ཡོད།
 ཡང་ཆེན་པོ་གྲུར་ནས་ཉམ་ཚུང་ཉམ་ཐག་དང་དགྲུང་ལོ་འགྲུས་པོ་ཀུན་ལ་རོགས་བྱ་རྒྱུའི་བསམ་སློབ་བཏུན་ལ་བྲག་རི་ལྟར་གནས་
 ཡོད། ང་སྐྱབ་པ་བྱ་རྒྱུའི་བསམ་སློབ་ནི།
 ང་ཚུང་དུས་སུ་ངའི་ཨ་མ་ལག་ནད་ཀྱིས་ཐེན་ནས་སྐྱབ་ཁང་དུ་བཏུག་དབྱེད་འཕྲིད་སྐབས་སྐྱབ་པ་མཁས་པ་ཞིག་གིས་ང་དང་ཨ་
 མ་གཉིས་ལ་རོགས་ཡག་པོ་གནང་སོང་།
 དེ་དུས་ཁོང་གི་ལག་རྩལ་མཐོང་བ་དང་ང་རང་ལ་ཡང་སྤྲོད་སྤྲོད་ལྷགས་ཅན་གྱི་སྐྱེས་བུ་འདྲ་བ་ལྟར་བྱུང་།
 དེ་དུས་ནས་བཙོན་འགྲུས་ཅན་གྱི་བྱས་ནས་ང་མ་འོངས་པ་སྐྱབ་པ་མཁས་པ་ཞིག་འགྲུར་ན་ནད་པ་ཀུན་ལ་རིན་མེད་ཐོག་སྐྱབ་
 བཙོན་བྱ་རྒྱུའི་བསམ་སློབ་སྐྱེས་བུ་འདྲ་བ་ལྟར་བྱུང་།
 གང་ལྟར་ཁམས་བདེའི་སྐྱབ་པ་བསོད་ནམས་ཞོར་བྱ་ལྟ་བུ་འགྲུར་རྒྱུའི་བཙོན་འགྲུས་གང་ལྟར་ཅི་ལྟར་བྱ་རྒྱུ་ཡིན།
 ཡང་ངའི་ཨ་མ་རིག་འཛིན་དབང་མོ་ལགས་ཀྱི་བསམ་དོན་ཉན་ཉན་འགྲུབ་རྒྱུའི་འབད་འབྲངས་བྱེད་བཞིན་ཡོད།

མིང་། འཛིགས་མེད་དཔལ་མོ། འཛིན་བྲམ་རྒྱུད་པ།

ལྷ་ལྷ་ལྷ་ལྷ་ལྷ་

མི་ཡི་མི་ཚེའི་ནང་ལ་ལས་ཡང་ན་བྱ་བ་ཅི་ཞིག་བྱུང་ན་ཡང་ལས་རྒྱ་འབྲས་ལ་རག་ལས་ཏེ་ཡོད།
 དེ་ལྟར་གཉིས་རང་གིས་ལས་བཟང་པོ་བྱེད་ན་དེའི་འབྲས་བུ་ཡང་བཟང་པོ་ཞིག་སྲིན་བ་ཡིན།
 དེ་ལྟར་ལན་རང་གིས་བྱ་བ་དེ་ལྟར་ཞིག་བྱེད་ན་དེའི་སྲིན་གྱིས་རང་ཡང་མི་དེ་ལྟར་ཞིག་འབྲུང་སྲི
 དེ་བཞིན་དང་ཚང་མས་ཆེ་བ་ལ་གྲུས་ཞབས་དང་ཚུང་བ་ལ་བྱམས་སྐྱོད་དང་མཉམ་བ་ལ་མ
 ལྷན་ལམ་མཚན་དགོས།

དེ་དང་ཚེགས་རྒྱུ་མང་པོ་ཟེར་ནས་དེ་ལྟར་འབྲས་བུ་རང་ལ་ཞག་གཅིག་ལོགས་སྟེ་ཡོང་སྲིད། གཤམ་དེས་དང་དང་གི་རྒྱན་མ་ཞིག་རྒྱས་ཡོད་ན་
 དེ་ལྟར་

ལས་བྱ་བའི་རང་ལ་རྒྱ་ལོར་འབྲེལ་མི་སྲིད་ཡང་ན་རང་ལ་ཡོད་པའི་རྒྱ་ལོར་ཚང་མ་མེད་མཁན་འབྲུང་སྲིད་བ་ཡིན།
 ལས་རྒྱ་འབྲས་ཀྱི་སྐྱོར་ལ་བཀའ་དང་སྐྱོན་བཅོས་མང་བ་ནང་ལ་རྒྱས་ཤིང་རྒྱས་བ་གསུངས་ཡོད།
 དཔེར་ན་དང་ཚང་མས་མཐུན་མཐུན་བཤམ་ཡང་ན་རྒྱས་ཡོད་བ་ཡིན་རྒྱ་བཟང་པོ་ལ་འབྲས་བུ་བདེ་སྲིད་འབྲུང་བ་ཡིན་ལ།
 དེ་བཞིན་རྒྱ་དེ་བུ་ལ་འབྲས་བུ་སྐྱུག་སྐྱུག་འབྲུང་བ་ཡིན། གཤམ་དེས་མེ་ཏོག་ཞིག་བཏབས་ཏེ་དེ་ལ་དགོས་པའི་ཅ་ལག་ཚང་མ་ཅང་དགོས་ཡི
 བ་གཤམ་དེས་དེ་ནང་བཞིན་དེ་ལ་རྒྱ་ཉི་མ་ཆ་ཚང་ཐོབ་ན་དེ་མེ་ཏོག་སྲིན་བ་ཐག་ཅོད་ཡིན།
 ཡང་དང་ཚང་མ་ནང་བ་ཡིན་བ་ན་མ་ལ་བཅི་བཀྱར་དང་ཞབས་ཏོག་བྱེད་
 དགོས་ལག་ཅན་ཡིན། ཚན་རིག་བ་མང་པོ་ཞིག་གིས་ཀྱང་བཤད་དེ་ཡོད་བ་ཡིན་བཞིན།
 དཔེར་ན་རིག་བ་པལ་ཆེ་བས་ནང་བ་ཡིད་ཆེས་བྱེད་ཀྱི་ཡོད།
 ཚན་རིག་པའི་བརྟག་དབྱེད་མང་པོ་ཞིག་ནང་པའི་བཀའ་དང་བསྐྱོན་བཅོས་མང་པོ་ཞིག་དང་མཐུན་བ་ཡིན། དཔེར་ན་
 རང་ལ་མཐོང་བ་ཡིན་ནོག།

ར་དང་ཀུན་གྱི་རིན་ཅན་ཨ་མ་ལ་ཡི་གཟུགས་གཅེས་བ་ནམ་ཞིག་དང་ཨ་མའི་ཁོག་པའི་ནང་ལ་ཡོད་བ་ན་མ་ལ་ཚང་ཞིག་དཀའ་ངལ་མེད་
 ལོ། དེ་ནང་བཞིན་ཞག་གཅིག་དང་ཚང་མ་ལ་དེ་ཅོགས་ཡོང་སྲིད་བ་ཡིན། དེ་ནང་བཞིན་ཚོས་ཀྱི་ནང་ལ་གསུངས་ཡོད་བ་ཡིན།
 སེམས་ཅན་ཚང་མ་ལ་རང་གི་མ་དང་འབྲེལ་མཁན་གྱིས་བཀའ་དང་བསྐྱོན་བཅོས་མང་པོ་ཞིག་གི་ནང་ཡོད།
 དེ་ནི་རང་གི་ཆེ་སྲོན་མ་འདི་དང་སྲི་མ་ལ་རག་ལས་ཏེ་ཡོད་བ་ཡིན།།

མིང་། ཆེ་མེད་རྩོ་རྩེ། འཛིན་གྲུ་དགུ་བ། ཀ

འཕྲིའའའི་ལུ་ལུ་

འཛམ་གླིང་འདི་ནང་སྐྱེ་བའི་དུས།
 ཐོག་མར་ཨ་མ་མ་ཐོང་བྱུང་།
 བྱི་བྱམས་སྐྱོང་གནང་བ།
 མ་བརྗེད་སེམས་ནང་བཞག་ཡོད།

བྱོད་ནི་བཀའ་འདྲི་ཆེ་བ།
 ང་ཡི་བརྗེ་བའི་ཨ་མ།
 ཨ་མ་བྱི་བྱམས་ལྟར་བསྐྱོང་།
 ང་ཡིས་ནམ་ཡང་མི་བརྗེད།

ང་རང་ཚུང་དུས་སྐྱེ་བའི་ལ།
 བྱི་བྱམས་ལྟར་འཕྲོ་བའི་ལ།
 ལོ་ལོ་བཞུགས་ལྟར་བསྐྱོང་།
 ང་ཡི་བྱ་བར་བརྗེད་ཡོད།

ལོ་ལོ་བཞུགས་ལྟར་འཕྲོ་བའི་ལ།
 བྱི་བྱམས་ལྟར་འཕྲོ་བའི་ལ།
 ང་ལ་དཀའ་ངལ་སྐྱེད་དུས།
 བྱི་བྱམས་ལྟར་འཕྲོ་བའི་ལ།

བྱི་བྱམས་ལྟར་འཕྲོ་བའི་ལ།
 མ་བརྗེད་སེམས་ལ་ཉར་ཡོད།
 བྱི་བྱམས་ལྟར་འཕྲོ་བའི་ལ།
 ཉག་ཏུ་བྱུང་བའི་ལྟར་འཕྲོ་བའི་ལ།

མིང་། ཆེ་མིང་གཤམ་འགྲོ་བ། འཛིན་གྲུ་བདུན་པ། ལ

འཇམ་ལྗོངས་འཛུགས་སྐྱོང་གི་ལོ་རྒྱུས་ལྟར་དུ།

རིན་ཅན་ཅ་བའི་སྒྲ་མ།
 རྒྱལ་བ་ཡི་བཞེན་ལོར་བུ།
 ཞི་བའི་སོལ་གས་རྣམས་མཁམ།
 སྙན་གསལ་ཅན་གྱི་སྒྲ་མ།

རྒྱལ་བ་ཡིད་བཞེན་ལོར་བུ།
 སྙིང་རྗེ་བྱམས་སྐྱོང་མངོན་མཁམ།
 ཞི་བའི་བྱུག་ལས་མངོན་མཁམ།
 རིན་ཅན་ཅ་བའི་སྒྲ་མ།

བམ་ལ་ཉི་ཟླ་ཤར་དུས།
 ས་ཡི་མངོས་རྒྱན་འཕེབས་སོང་།
 རྒྱལ་བ་ཡིད་བཞེན་ལོར་བུ།
 ལ་དུགས་ལྷུལ་ལ་ཕེབས་སོང་།

ཡིད་བཞེན་ལོར་བུ་མངལ་བའི།
 དུས་སྐབས་ཡང་སྐྱུར་ཐོབ་སོང་།
 བསོད་ནམས་ཅན་གྱི་མི་མངས།
 ལ་དུགས་ཡོངས་གྱི་མི་མངས།

སྐབས་གནས་དགོན་མཚོག་གསུམ་ལ།
 སྙིང་ནས་སྐྱོན་ལས་བཏབ་སྟེ།
 ལོང་ས་མཚོག་གི་སྐྱ་ཚོ།
 བསྐྱལ་བརྒྱ་གནས་པར་འགྱུར་ཅིག

མིང་། ཚེ་རིང་གལ་ལྷོན། འཛིན་བྲུ་དབུ་པ། ཀ

ཕྱི་ཡུལ་འཇོམས་དང་།

ལྷ་མ་ར་ཕུན་སུམ་གྱི་སྐྱིལ་ན།།

ངའི་སྐྱེ་ཡུལ་ཆགས་ཡོད།།

སྐྱ་ཡུལ་འདྲ་བ་ནང་བཞིན།།

ང་ཡི་སྐྱེ་ཡུལ་ཕོ་དཀར།།

གནས་ཆེ་དབྱར་གྱི་རུས་སུ།།

མེ་ཉོག་སྐྱ་ཚོགས་ཤར་སོང་།།

འི་མགོ་ཐོན་པའི་ཅེ་རུ།།

པ་ལུ་ལྷག་པ་སྐྱེན་སོང་།།

སྐྱེ་ཡུལ་ཕོ་དཀར་འདི་རུ།།

སེམས་ཅན་དུད་གྲོ་མང་པོ།།

བསོད་ནམས་ཅན་བ་ཀུན་གྱིས།།

སྐྱིད་པའི་མི་ཚེ་སྲུང་འདུག།

སྐྱེ་ཡུལ་ཕོ་དཀར་གཞུང་ལ།།

བསྐྱེད་འབྱུང་གནས་གྱི་བྱིན་རྒྱལ་ས།།

ཕོ་དཀར་རྫོང་གནས་འི་ནང་ལ།།

བྱིན་རྒྱལ་ས་རང་བྱོན་མང་པོ།།

གནས་མཇུག་ཡང་ཡང་མཛད་དང་།།

ལ་དྲགས་ཚན་གཞོན་ཚང་མས།།

ང་ཡི་མི་ཚེ་སྐྱིད་པ་ཅན་ཅེག།

ཅེ་བའི་སྐྱ་མའི་བཀའ་བྱིན།།

མིང་། ཚེ་རིང་དབང་འདུ། འཛིན་གྲུ་བཅུ་བ།

འཕྲུལ་འཕྲུལ་

བསོད་བདེ་ནི་མི་དམངས་ཀུན་གྱི་ཆེ་སྲོན་མའི་ལས་ལ་རག་ལས་དེ་ཡོད།
 གལ་དེས་ཆེ་སྲོན་མར་མི་མངས་ཀུན་གྱིས་ལས་བཟང་པོ་བྱས་ཏེ་ཡོད་ན་ཆེ་འདྲིར་སྤྱི་དཔེ་དང་དགའ་མོ་ཅན་ཡོང་ངོ་།
 གལ་ཏེ་མི་མངས་ཀུན་གྱིས་ལས་བཟང་མཛད་ཡོད་ན། མི་དེ་ལ་ཆེ་འདྲིར་སྤྱི་དཔེ་བསྐྱེད་པ་ཞིག་ཡོང་བ་ཡིན།
 མི་དམངས་ཀུན་མི་བཟང་པོ་ཞིག་དང་སྤྱི་དཔེ་ཅན་ཡང་སྤྱི་དཔེ་འཛུགས་དང་ལྡན་པ་ཞིག་ཡོང་དགོས་སྐྱེད་པའི་ལོན་ཅིག་ཆེན་པོ་ཡིན་ཅོ།
 གལ་དེ་མི་དམངས་ཀུན་བསོད་ནམས་ཅན་ཞིག་དང་དགའ་སྤྱི་དཔེ་ལྡན་པའི་མི་ཞིག་དགོས་སྤྱི་དཔེ་ཡོད་ན་ཉམས་ཚུང་སེམས་ཅན་ད
 ང་མི་དབྱུང་པོ་རྣམས་ལ་རོགས་མཛད་དགོས་པ་དང་དེ་བཞིན་དུ་སེམས་བཟང་ལ་རབས་ཅན་ཞིག་མཛད་དགོས་སྐྱེད་ཅིག་ཏུ་བ
 ས་ཀྱང་གལ་ཆེའོ།།

མིང་། བསོད་ནམས་དོ་རྗེ། འཛིན་གྲུ་བྱུག་པ། ལ

དུས་རབས་འགྲོ་བུ་སྐོར་བའི་ལོ་རྒྱུས་ལྟེན་ལྷན་འབྲེལ་གྱི་ལོ་རྒྱུས་

རང་སྐད་པོ་དང་ཚང་མ་ལ་ཁག་ཅན་ཞིག་ཡིན།

རང་སྐད་ཤེས་ན་རང་ཡུལ་ལ་ཡར་རྒྱས་ཆེན་མོ་ཁྱོད་ཐུབ་པ་ཡིན།

རང་སྐད་ཡང་ན་རྩོེ་སྐད་རིགས་པོ་དང་ཚང་མས་བཀོལ་ཉེ་འཇམ་སྲིང་གི་ནང་ལ་རང་སྐད་པོ་ཁྱབ་བཅུག་ཅེས་པོ་མ་ཁག་ཅན་ཞིག་ཡིན།

རང་སྐད་ཤེས་ན་མི་ཀུན་གྱིས་ཅི་བ་ཡིན་ཡང་སྐད་མ་ཤེས་མཁན་གྱི་མི་ལ་སྲུས་ཀྱང་ཅི་བ་མི་བྱེད་མ་ཟད་གཞན་ཀུན་གྱིས་འཁྲུལ་བ་ཡིན།

རང་སྐད་ཀྱི་ལ་ཞིག་ཤེས་ན་འཇམ་སྲིང་ནང་མིང་ཅན་ཡོང་སྲིད། རྩོེ་སྐད་རིགས་པོ་ད་ལྟ་ཉམས་ཆག་ཆེན་ཞིག་འགྲོ་བཞེན་ཡིན།
ཡང་དང་ལ་དུགས་པ་ཀུན་ལ་རང་སྐད་མ་ཤེས་ན་སྐོར་ཡངས་པ་ཀུན་གྱིས་འཁྲུལ་ལ་ཡིན།

རང་གི་སྐད་པོ་རང་གི་སློབ་ལྟ་སྲུ་ཞིག་ཡིན། རང་སྐད་མི་ཤེས་པར་གཞན་སྐད་རིགས་བརྒྱ་ཤེས་ན་འང་མི་ཀུན་གྱིས་འཁྲུལ་བ་ཡིན།
མཁས་པ་མང་པོ་ཞིག་གིས་གསུངས་པ་བཞིན་སྐད་རིགས་བརྒྱ་ལྷག་མང་པོ་ཤེས་མོད་ཀྱང་རང་གི་སྐད་བརྗོད་ན་ངོ་ཚ་ཡིན།

ཞེས་གསུངས་སོ།

འཛམ་བུ་སྤྱིང་ནང་ལ།།

སྐད་རིགས་མང་པོ་ཞིག་ཡོད།།

འོན་ཀྱང་རྩོལ་སྐད་རིགས།།

སྤེལ་སང་བསོད་ནམས་ཅན་ཞིག །

སྐད་རིགས་སྐད་རིགས་ཟེར་ཉེ།།

ཚང་མས་བཀོལ་ལེན་མཛད་འདུག

ལ་དུགས་ཀྱི་སྐད་རིགས་རིན་ཅན།།

འོན་ཀྱང་རྩོལ་སྐད་པོ།།

སྤེལ་སང་སྐད་གྲགས་ཅན་ཞིག

བཀོལ་མཁན་དགོན་མོ་ཞིག་འདུག

རིན་ཆེན་ང་ཡི་སྤྱོད་ས་ན།།

ལྷ་བ་ཁག་ཅན་འདི་ཡིན།།

རང་གི་རང་སྐད་རིན་ཅན།།

ཡང་ཡང་བཀོལ་སྤྱོད་མཛོད་དང་།།

མིང་། རིན་ཆེན་སྤོལ་དཀར། འཛིན་གྱ་བརྒྱད་པ།

ཡུལ་རྒྱུད།

ངའི་མིང་ལ་ཆེ་རིང་སློབ་དཀར་ཡིན། ངའི་ས་མའི་མིང་ལ་རིན་ཆེན་ལྷ་རྒྱལ་དང་ཆེ་མེད་དབང་མོ་གཉིས་ཡིན།
ང་ལ་ཨ་ཅེ་གཉིས་ཡོད། ཨ་ཅེ་མིང་ལ་རིག་འཛིན་དབང་མོ་དང་བསོད་ནམས་ཚོས་སྤྱིད་ཟེར་བ་ཡིན་ཡང་ནོ་མོ་ལེ་
མིང་ལ་བསོད་ནམས་དབང་མོ་ཟེར། དུལ་གྱི་མིང་ལ་ཤར་ལུང་དང་དམར་ལུང་ཟེར་བའི་བ་ཅ་རིག་ཡིན།
ཁང་བའི་མིང་ལ་ཚས་བ་ཟེས་ཡང་མི་ཚང་མས་དབལ་གྲུམ་བ་ཡང་ཟེར།
ངའི་སློབ་གྲུབ་མིང་ལ་འབྲུག་བརྒྱ་དཀར་པོ་ཟེར། ང་རང་འཛིན་གྲུ་བཞི་པའི་ནང་སློབ་སྦྱོང་བྱེད་བཞིན་བ་ཡིན།

མིང་། ཆེ་རིང་སློབ་དཀར། འཛིན་གྲུ་བཞི་བ།

འཕགས་པ་འཕགས་པ་གྱི་རྒྱལ་ཡོད་ཅིང་ཡུལ་ལོ་འཚམ་ལམ་ལ་རྒྱུ་ཉེ་གྱི་ཡུལ་འཕགས་པ་ཡིད་

༄༅། སྒྲིབ་གཉིས་སྤང་རྟོགས་ཐར་ཕྱིན་ལྷ་ཀྱའི་གཙོ།
སྤྲུགས་ཀྱིས་ཡོན་ཏན་ཐམས་ཅད་མཁུན་མཛད་ནས།
འདུལ་བྱའི་སེམས་ལ་འབབ་པའི་ཚོས་བསྟན་པ།
སྟོན་པ་དེ་ལ་དང་པོ་སྤྲུག་འཚལ་ལོ།

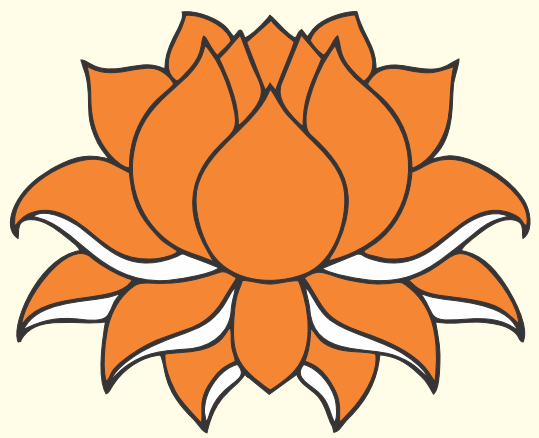
སྤྱིར་བདེ་བ་འདོད་པ་དང་སྤྲུག་བསྐྱེད་མི་འདོད་པ་ནི་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་ཀྱི་རྒྱུད་ལ་ངམ་ངམ་ལྷག་ལྷག་གི་རང་ཡོང་གི་ཡོད་
པ་མཛོན་སྤྲུམ་ཡིན་པས་སྟོས་ག་ལ་དགོས་ཡིན་ནའང་བདག་དང་འབྲེ་བའི་སྤྱི་བོ་མང་པོ་ཞིག་གིས་བདེ་བ་འདོད་པ་དང་སྤྲུག་
བསྐྱེད་མི་འདོད་པ་ཡིན་ན་ཡང་བདེ་བ་མི་བྱུང་བར་སྤྲུག་བསྐྱེད་ལྟ་སྤྲུག་བྱུང་བ་ནི།བདེན་གཉིས་ཀྱི་རྣམ་བཞག་ཕྱིན་ཅི་མ་ལོག་
པ་ཞིག་མ་ཤེས་པའི་དབང་གིས་ཡིན་སྟེ།དེ་ཡང་རི་ལྷ་བྱ་ཡིན་ཞེ་ན།ཀུན་རྫོབ་པའི་ཚོས་ལ་བདེན་པ་མ་སྤངས་ན་སྤང་ཚུལ་དང་
གནས་ཚུལ་གཅིག་ཏུ་འཛིན་ནས་དེའི་དབང་གིས་བདེན་པ་མཚན་ཉིད་པ་ཞིག་ཐོབ་མི་སྲུབ་ཤིང་གཉིད་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཀུན་རྫོབ་
ཀྱི་ཚོས་ལ་ལྷ་ཚུལ་ནི་སྤྲུགས་རྣམས་ཀྱི་མིག་སྤྲད་པའི་ལྷ་མོ་བས་བརྟེན་ཤིང་རྟ་སྤང་བྱ་སྤང་བ་ལྷ་བྱ་ཡིན་དེ་འབྲེ་བ་དེས་བརྟེན་ཤིང་
རྟ་སྤང་མིན་ནའང་རྟ་སྤང་བྱ་སྤང་ནས་དེ་ལ་བདེན་པར་འཛིན་ཤིང་འཕགས་པ་རྣམས་ཀྱིས་ཀུན་རྫོབ་ཀྱི་ཚོས་ལ་ལྷ་ཚུལ་ནི་སྤྲུ་མ་མ
འན་ཀྱིས་རང་གིས་སྤྲུལ་པའི་ཡུལ་ལ་ལྷ་བ་ལྷ་བྱ་ཡིན་སྟེ།མའན་རང་ལ་སྤང་བ་དང་ཞེན་པ་གཉིས་ཀ་མེད་པ་ལྟར་འཕགས་པ་
རྣམས་ཀུན་རྫོབ་པའི་ཚོས་ལ་དམིགས་པའི་སྤང་བ་དང་ཞེན་པ་གཉིས་ཀ་མེད་སྟོན་པས་གསུངས་པའི་གསུང་རབ་དང་འཕགས་
པོད་ཀྱི་བརྗེ་རྟ་རྣམས་ཀྱི་གསུང་རབ་ཀྱི་དགོངས་འགྲེལ་གྱི་གཞུང་རྣམས་འཁོར་བའི་འདམ་ལས་ཚུད་པའི་སོ་སོའི་སྤྱི་བོ་ཐམས་ཅ
ད་ལ་བདེན་གཉིས་ཀྱི་རྣམ་བཞག་ཅིས་ཕྱིན་པ་འོང་བུ་རྒྱུད་པའི་ཚེད་ཡིན་སྤྲུག་བསྐྱེད་བྱུང་བ་དེ་ཡང་གཙོ་བོ་བདེན་པ་གཉིས་
ཀྱི་རྣམ་བཞག་སྤྲུམ་དག་པོ་ཞིག་མི་ཤེས་པའི་དབང་གིས་བསོད་ནམས་མ་ཡིན་པའི་ལས་བསམགས་ནས་སྤྲུག་བསྐྱེད་གསུམ་སོ
གས་བྱུང་སྟེ།བདེན་གཉིས་ཀྱི་རྣམ་བཞག་ཡང་དག་པ་ཞིག་ཤེས་ན་དགོ་མཚན་ཆེ་བ་དང་མ་ཤེས་ན་དམིགས་ཡོད་པ་ནི་གཞུ
ང་ཚན་འག་ཏུ་གསལ་ཞིང་མའན་པའི་དབང་པོ་རྣམས་ཀྱིས་ཀྱང་རྟ་ཏུ་གསུང་གི་ཡོད་པ་ནི་ཀུན་གྱིས་མཁུན་གསལ་ཡིན་པ
ས་བདག་ལྷ་བྱ་སོ་སྤྱི་བོ་ཐམས་པ་ཞིག་གིས་མའན་པ་རྣམས་ཀྱི་གམ་བྱ་འགྲེལ་བཤད་བྱས་པ་ནི་མི་མཛེས་པ་ཞིག་ཡིན་པ་སྟན་
གྱིས་བསམ་བྱུང་།དེར་བརྟེན་བདེན་གཉིས་ཀྱི་རྣམ་བཞག་ཕྱིན་ཅི་མ་ལོག་པ་ཞིག་ཤེས་དགོས་ཤིན་ཏུ་གལ་ཆེ་སྟེ།བདེན་གཉི
ས་བསྟན་པའི་ཚུལ་ནི།འཕགས་པ་འདྲ་སྟེ་པོ་ལས་ཁྱོད་ཀྱི་རི་རྟེན་བཀའ་རྩལ་པ་རྟེན་འགྲེལ་གཉིས་ལ་བརྩམས་ཏེ་འཇུག་དེ་ཡང་

ལྷ་པོ་འདུལ་བྱེད་ཏེ། ཞེ་འགྲུར་མི་མཚན་ཁྲོད་ལ་མེད། ཞེས་གསུངས་པ་ལྟར་འགྲོ་བ་རྣམས་ཉེན་མོངས་ལ་སྤྱོད་པའི་སློབ་བརྒྱུད་མི་
 བཞི་སྤོང་ཡོད་པ་ལྟར་དེའི་གཉེན་པོ་ཚོས་ལ་འཇུག་པའི་སློབ་བརྒྱུད་མི་བཞི་སྤོང་ཡོད་པ་ལྟར་བཅོམ་ལྡན་འདས་ཀྱིས་གསུངས་
 ཡོད། དེ་ཐམས་ཅད་བསྐྱུས་ན་རྟེན་འབྲེལ་ཡན་ལག་བཅུ་གཉིས་ནང་བསྐྱུས་པར་གསུང་། དེ་ཡང་རྒྱ་སྤྱོད་པོ་ཞི་བ་ལས་ཡན་ལ
 ག་དེ་དག་ཐམས་ཅད་ནི། ལྷ་བ་པས་ཤེས་རབ་དོན་དུ་གསུངས། དེའི་སྤྱིར་ན་སྤྱི་བ་སྤྱི་བ་དག་ཞི་བར་འདོད་པས་ཤེས་རབ་བསྐྱེད།
 ཤེས་བྱ་དབྱེ་གཞིར་བྱས་ནས་དེ་ལ་བདེན་པ་གཉིས་སུ་དབྱེ་བ་ཡིན་ཏེ། ཅེ་ཤེས་ལས་ཤེས་པ་སྤྱི་བ་རྣམས་ཀྱིས་ཚོས་བསྐྱུར་བ་ནི།
 བདེན་པ་གཉིས་ལ་ཡང་དག་བསྐྱུར། འཛིན་རྟེན་ཀུན་རྫོབ་བདེན་པ་དང་། དམ་པའི་དོན་གྱི་བདེན་པའོ། བདེན་པ་ལ་གཉིས་སུ་བྱ
 ངས་ངེས་པ་ཡིན་ཏེ། འཕགས་པ་དེ་ལོ་ན་ཉིད་བསྐྱུར་པའི་ཉིང་ངེ་འཛིན་གྱི་མདོ་ལས་ཤེས་པ་འཛིན་རྟེན་མཁྱེན་པའི་གཞན་ལ་མ་གསན་
 པར། བདེན་པ་འདི་གཉིས་གཉིས་ཀྱི་འདོམས་པར་མཚན། །གང་ཞིག་ཀུན་རྫོབ་དེ་བཞིན་དོན་དམ་སྟེ། བདེན་པ་གསུམ་པ་ནམ་
 ཡང་མ་མཚེས་སོ། །ཞེས་གསུངས། གཤམ་ཏེ་བདེན་པ་གསུམ་པ་ཞིག་ཡོད་ན་ཚོས་གཅིག་གི་སྤྱིང་དུ་འཛིན་རྟེན་པ་དང་འཕགས་པ
 ས་གཞིགས་ཚུལ་ལས་ལོགས་སུ་ཞིག་ཡོད་དགོས་པ་ལས་དེ་སྤྱི་བ་སྤྱི་བ་དམ་པ་ལྟར་དུ་འཛིན་རྟེན་པ་དང་འཕགས་པ
 མེད་པ་ནམ་མཁའི་མེ་ཏོག་མཚུངས་པས་ཤེས་བྱ་ལ་མི་སྤྱིད་པ་ཡིན། ཡང་དབུ་མ་འཇུག་པ་ལས།
 དངོས་ཀུན་ཡང་དག་བརྒྱན་པ་མཐོང་བ་ཡིན། །
 དངོས་རྣེད་ངོ་བོ་གཉིས་ནི་འཛིན་པར་འགྲུར། །
 ཡང་དག་མཐོང་ཡུལ་གང་དེ་དེ་ཉིད་དེ། །
 མཐོང་བ་བརྒྱན་པ་ཀུན་རྫོབ་བདེན་པར་གསུངས། །
 ཞེས་གསུངས་དངོས་པོ་ཐམས་ཅད་ལ་ཀུན་རྫོབ་དང་དོན་དམ་པའི་ཆ་ཡོད་པར་གསུངས། དེ་ཡང་འཕགས་པས་རྟེན་པའི་ཡུལ་
 ཡང་དག་པ་ཞིག་དང་སོ་སོ་སྤྱོད་པོ་ཡིས་རྟེན་པའི་ཡུལ་བརྒྱན་པ་གཉིས་ཡོད།
 བདེན་གཉིས་འཚོལ་དགོས་པའི་རྒྱ་མཚན་ནི།
 བདེན་པ་གཉིས་ཀྱི་རྣམ་གཞག་ཡང་དག་པ་སྤྱི་བ་ཅི་མ་ལོག་པ་གཏན་ལ་འབེབས་པ་ཉིད་རྒྱལ་བའི་གསུང་རབ་དང་དགོངས་འབྲེ
 ལ་དང་བཅས་པའི་དོན་གྱི་སྤོང་པོ་ཡིན་ཞིང་། དེའི་རྒྱ་མཚན་གྱིས་ལྷན་གནས་སློབ་ལྡན་རྣམས་ཀྱིས་བདེན་གཉིས་ཀྱི་རྣམ་གཞག་ད
 བྱིས་སྤྱིན་པ་ཞིག་རྟོགས་ན་དོན་ཆེ་བ་ཞིག་དང་མ་རྟོགས་ན་ཉེས་དམིགས་ཡོད་པ་ཆེ་བ་ཡོད། དེ་ཡང་ཅེ་ཤེས་ལས།
 གང་དག་བདེན་པ་དེ་གཉིས་ཀྱི། །རྣམ་དབྱེ་རྣམ་པར་མི་ཤེས་པ། །
 དེ་དག་སངས་རྒྱས་བསྐྱུར་བ་ནི། །ཟབ་མོའི་དེ་ཉིད་རྣམ་མི་ཤེས། །

ཐ་སྟོང་ལ་ནི་མ་བཞེན་པར།། དམ་པའི་དོན་ནི་བསྟན་མི་རུས།།
 དམ་པའི་དོན་ནི་མ་རྟོགས་པར།། མྱ་ངན་འདས་པ་ཐོབ་མི་འགྱུར།།
 ཡང་དབྱ་མ་འཇུག་པ་ལས།། བདེན་གཉེས་རྣམ་དབྱེ་ཤེས་པ་དག། སྤབ་བཀའ་ལ་མི་སྐྱོངས་ཏེ།། དེ་དག་མ་ལུས་ཚོགས་བསགས་ན
 ས།། ལུན་ཚོགས་པ་ཐོབ་འགྲོ་བ་ཉིད།། ཞེས་བདེན་གཉེས་ཀྱི་རྣམ་དབྱེ་ཡང་དག་པ་ཤེས་པ་དག། སྤབ་པའི་བཀའ་ལ་མི་སྐྱོངས་ཏེ་
 ཚོགས་རྫོགས་ནས་སངས་རྒྱས་ཀྱི་སར་འགྲོ་བ་ཉིད་དོ།། རྒྱལ་བའི་གསུང་རབ་དང་དགོངས་འགྲེལ་གྱི་བསྟན་བཅོས་ཤི་མ་མེད་པ་
 མཐའ་དག་འགྲོ་བ་རྣམས་འཁོར་བ་ལས་སྦྱོལ་བའི་ཐབས་སྟོན་པ་ཤ་སྟག་ཡིན།། དེ་ཡང་ཚོས་ཀྱི་ནང་ནས་སྤྱང་དོན་གཙོ་བོ་ནི་བདེ
 ན་པ་གཉེས་ཡིན་པས་སངས་རྒྱས་ཀྱིས་ཚོས་ཐམས་ཅད་བདེན་པ་གཉེས་ནང་བསྟན་ནས་གསུངས།། ཡབ་སྲས་མཇུག་པའི་མཛོད་
 ལས།། དེ་བཞིན་གཤེགས་པས་ཀུན་རྫོབ་དང་དོན་དམ་པ་གཉེས་སྤྲུགས་སུ་རྒྱུད་དེ་ཤེས་པར་བྱ་བ་ཡང་ཀུན་རྫོབ་དང་དོན་དམ་
 པའི་བདེན་པ་འདིར་ཟད་དེ།། དེ་ཡང་བཅོམ་འདས་ཀྱིས་སྦྱོང་བ་ཉིད་རབ་ཏུ་གཟིགས་རབ་ཏུ་མཐུན་ལེགས་པར་མཛོན་དུ་བྱས་པ
 ས་དེའི་ཕྱིར་ཐམས་ཅད་མཐུན་པ་ཞེས་བྱའོ་ཞེས་གསུངས།། རྒྱལ་བའི་ཞེ་བ་ལས་མཇུག་པའི་སྦྱོང་འཇུག་ལས།། ཀུན་རྫོབ་དང་ནི་དོ
 ན་དམ་སྟེ།། འདི་ནི་བདེན་པ་གཉེས་སུ་འདོད།། ཞེས་གསུངས།།
 སྤབ་མཐའ་སྤྱོད་པ་བཞིན་བདེན་གཉེས་ཀྱི་འདོད་ཚུལ་མི་འདྲ་བ་ཡོད་དེ།། དང་བོ་བྱེ་བྲག་སྤྱོད་པས་འདོད་ཚུལ་ནི་ཀུན་རྫོབ་བདེན་པ
 འི་མཚན་ཉིད་ནི།། བཅོམ་ཞིག་གང་རུང་བྱས་པ་ན་རང་འཛིན་གྱི་སློང་དོར་དུ་རུང་བའི་ཚོས།། དཔེར་ན།། རྩ་བུམ་དང་སྤེང་བ་ལྟ་བུའོ།། རྩ་
 བུམ་སོ་བས་བཅོམ་པ་ན་རྩ་བུམ་དུ་འཛིན་པའི་སློང་དོར་བ་ལྟ་བུའོ།། དོན་དམ་བདེན་པའི་མཚན་ཉིད་ནི།། བཅོམ་ཞིག་གང་རུང་བྱས་
 པ་ན་རང་འཛིན་གྱི་སློང་དོར་དུ་རུང་མི་བའི་ཚོས།། དཔེར་ན།། རྩལ་སྤོགས་ཀྱི་ཆ་མེད།། ཤེས་པ་སྐྱད་ཅིག་ཆ་མེད།། འདུས་མ་བྱས་
 ཀྱི་ནམ་མཁའ་བཅས་ལྟ་བུའོ།། མཛོད་ལས།། གང་ལ་བཅོམ་དང་སློང་ཡིས་གཞན།། བསལ་ན་དེ་སློང་མི་འཇུག་པ།། སྤུམ་ཚུ་བཞིན་དུ་ཀུ
 ན་རྫོབ་ཏུ།། ཡོད་དེ་དོན་དམ་ཡོད་གཞན་ནོ།། ཞེས་གསུངས་སོ།། དེས་ན་ཀུན་རྫོབ་བདེན་པ་རྣམས་དོན་དམ་དུ་མ་སྤུང་བདེན
 །སྤབ་ཏུ་འདོད་དེ།། ལུགས་འདིས་དངོས་པོ་ལ་བདེན་སྤུང་གྱི་བྱུང་བ་ཁས་ལེན་པའི་ཕྱིར།། མཛོད་སྤེ་བའི་ལུགས་སུ་ནི་དོན་དམ་བདེ
 ན་པའི་མཚན་ཉིད་ནི།། དོན་དམ་པར་དོན་བྱེད་རུས་པའི་ཚོས།། དཔེར་ན།། སྤུམ་པ་དང་ཀ་བ་ལྟ་བུའོ།། ཀུན་རྫོབ་བདེན་པའི་མཚན་ཉི
 ད་ནི།། དོན་དམ་པར་དོན་བྱེད་མི་རུས་པའི་ཚོས།། དཔེར་ན།། རྣམ་མཁའ་ལྟ་བུའོ།། སེམས་ཅམ་པའི་ལུགས་ལ་ནི།། དོན་དམ་བདེན་པའི
 །མཚན་ཉིད་ནི།། དོན་དམ་དཔྱོད་བྱེད་ཀྱི་རིགས་ཤེས་ཀྱི་ཚད་མས་རྙེད་དོན་དེ་དོན་དམ་བདེན་པའི་མཚན་ཉིད།། སྤྱང་ཉིད་ཚོས་ད
 བྱེད་ས་ཡོངས་སྤུང་དོན་དམ་བདེན་པ་ཡང་དག་མཐའ་དེ་བཞིན་ཉིད་རྣམས་ས་དོན་གཅིག་ཀུན་རྫོབ་བདེན་པའི་མཚན་ཉིད་ནི།། ཐ་
 སྟོང་དཔྱོད་བྱེད་ཀྱི་རིགས་ཤེས་ཀྱི་ཚད་མས་རྙེད་པའི་དོན།། བཞུན་པ་དང་ཀུན་རྫོབ་དང་ཐ་སྟོང་བདེན་པ་རྣམས་དོན་གཅིག་དབྱ་

མ་པ་ལ་དབྱུང་མ་རང་རྒྱུད་པ་དང་ཐལ་འགྲུང་བ་གཉིས་ཡོད། རང་རྒྱུད་པའི་བདེན་གཉིས་ཀྱི་མཚན་ཉིད་ནི། དང་བོ་དོན་དམ་བདེ
 བ་པའི་མཚན་ཉིད་ནི། རང་མངོན་སུམ་དུ་རྟོགས་པའི་མངོན་སུམ་ཚད་མས་རང་ཉིད་གཉིས་སྣང་དང་བཅས་པའི་ཚུལ་གྱིས་རྟོག
 ས་པར་བྱ་བ། དཔེར་ན་སུམ་པ་བདེན་སྟོང་ལྟ་བུའོ། ། རྒྱུན་རྒྱུ་བ་བདེན་པའི་མཚན་ཉིད་ནི། རང་མངོན་སུམ་དུ་རྟོགས་པའི་མངོན་སུམ་
 ཚད་མས་གཉིས་སྣང་དང་བཅས་པའི་ཚུལ་གྱིས་རྟོགས་པར་བྱ་བ། དཔེར་ན་སུམ་པ་ལྟ་བུའོ། ། ཐལ་འགྲུང་བའི་ལྷགས་ལ་མཚན་
 ཉིད་ནི། དོན་དམ་བདེན་པའི་མཚན་ཉིད་ནི། མཐར་ཐུག་དཔྱོད་བྱེད་ཀྱི་རིགས་ཤེས་ཚད་མས་རྙེད་དོན་གང་ཞིག་དེ་རང་ཉིད་ལ་བ
 ལྷོས་ཏེ་མཐར་ཐུག་དཔྱོད་བྱེད་ཀྱི་རིགས་ཤེས་ཚད་མར་སོང་བ། དཔེར་ན་སུམ་པའི་ཚོས་ཉིད་ལྟར་རྒྱུན་རྒྱུ་བ་བདེན་པའི་མཚན་ཉིད་
 བེ། ཐ་སྙད་དཔྱོད་བྱེད་ཀྱི་རིགས་ཤེས་ཚད་མས་རྙེད་དོན་གང་ཞིག་དེ་རང་ཉིད་ལ་བལྷོས་ཏེ་ཐ་སྙད་དཔྱོད་བྱེད་ཀྱི་རིགས་ཤེས་ཚ
 ད་མར་སོང་བ། དཔེར་ན་སུམ་པ་ལྟ་བུའོ། །
 དེ་ལྟར་ན་ཡང་ཉིན་འགའ་ངལ་བརྟེན་ནས།།
 ལྷུང་པའི་བརྗོད་དོན་སྟོང་བའི་ཚོམ་ཤོག་འདིས།
 མེ་ཚོམ་སེལ་བར་སྐོམ་པའི་ཚུ་འགྲུང་ན།།
 འབད་འབྱུངས་དགོ་བས་སྐོམ་གཏུང་སེལ་བར་ཤོག།

དགོ་གན། འཕྲིན་ལས་དོ་རྗེ་ནས།

A group of young children, likely students, are gathered outdoors on a paved area. They are wearing school uniforms consisting of red long-sleeved shirts, dark grey or black vests, and blue jackets. Some children are waving their hands, and one child in the foreground is smiling broadly. The background shows a wooden fence and a building. The text "A Progressive Year at a Glance" is overlaid on the image in a red, cursive font.

A Progressive
Year at a Glance

Terence Lewis.Crew and trainers

A delegation of 10 students, a teacher coordinator, headed by the school principal flew down to Mumbai city to take part in a high delegation conference at the - TAJ HOTEL - for 4 days. This "CHAMPIONSHIP CONFERENCE" was attended by nearly 23 renowned educational institutes of the country. It was 7 COMMITTEE SESSIONS , 4 DAYS, 1 EXPERIENCE !! THE young Indians of the great DIVERSE

country..came together to share, debate and suggest solutions for the GLOBAL issues which are the major concerns for all the global citizens who are the COMMON DWELLERS- of this magnificent mother planet called "EARTH"

A star visit - Michelle Yeoh with Live to Love, Hongkong

Mind Mingle - Facilitates a Group of Principal's visit

Blooming amidst colours - Kindergarten Kids

An evening with the local dignitaries at DPKS

They fear the stage no-more! kids of the Infant section

I Love Music - Enjoy it !

The out going batch 2015 (Formal)

The out going batch 2015 (Informal)

The DPKS Orchestra

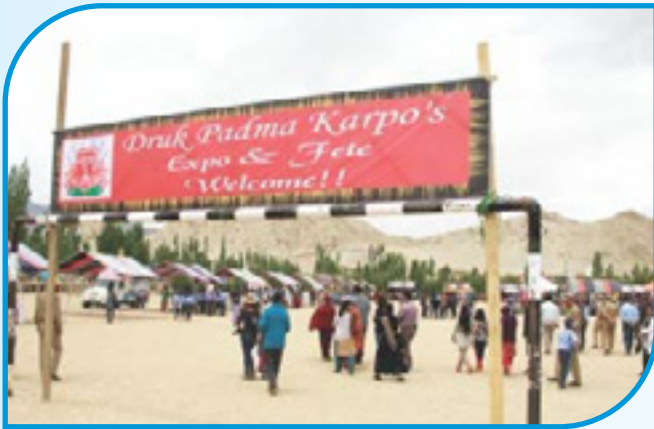
Stepping the Steps

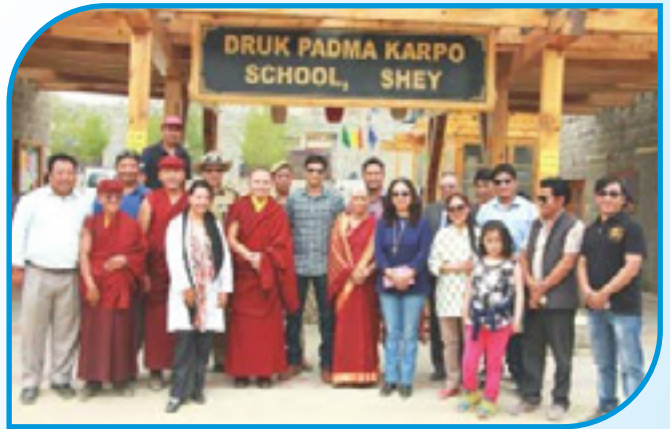
Look at us - Mama Mia !

Outdoor excursions - into the wild

Expo & Fete - Socially active

A Kodak moment !

Welcome to Dholakpur !

District Commissioner at School Expo 2016

H.H. The Cheytsang Rinpoche's School visit

Art and Craft stalls at the Expo

We are ready for the World - Performance Expo

It is fun to be at school

Students showcasing perfect culture diversity

Achievements ! A stepping stone

Annual School Puja

Bits of paper into a wonder!

Teacher's giving out result sheets

My representation is powerful

Teacher's training and workshop

Parents-teacher meet - PMT

A product of curiosity - a Hydro Project Model

Warding off the obstructions - Annual Puja

Dramatics and role play - an ingredient to personality development

Bringing Laurel to the school and peers

Motivational workshop - "Teach India Prog" - Volunteer

Entrance cum Screening test

Teacher and Learner "must bond"

Standing tall and proud - Achievers DPKS

Fun and Frolic - Nursery Kids

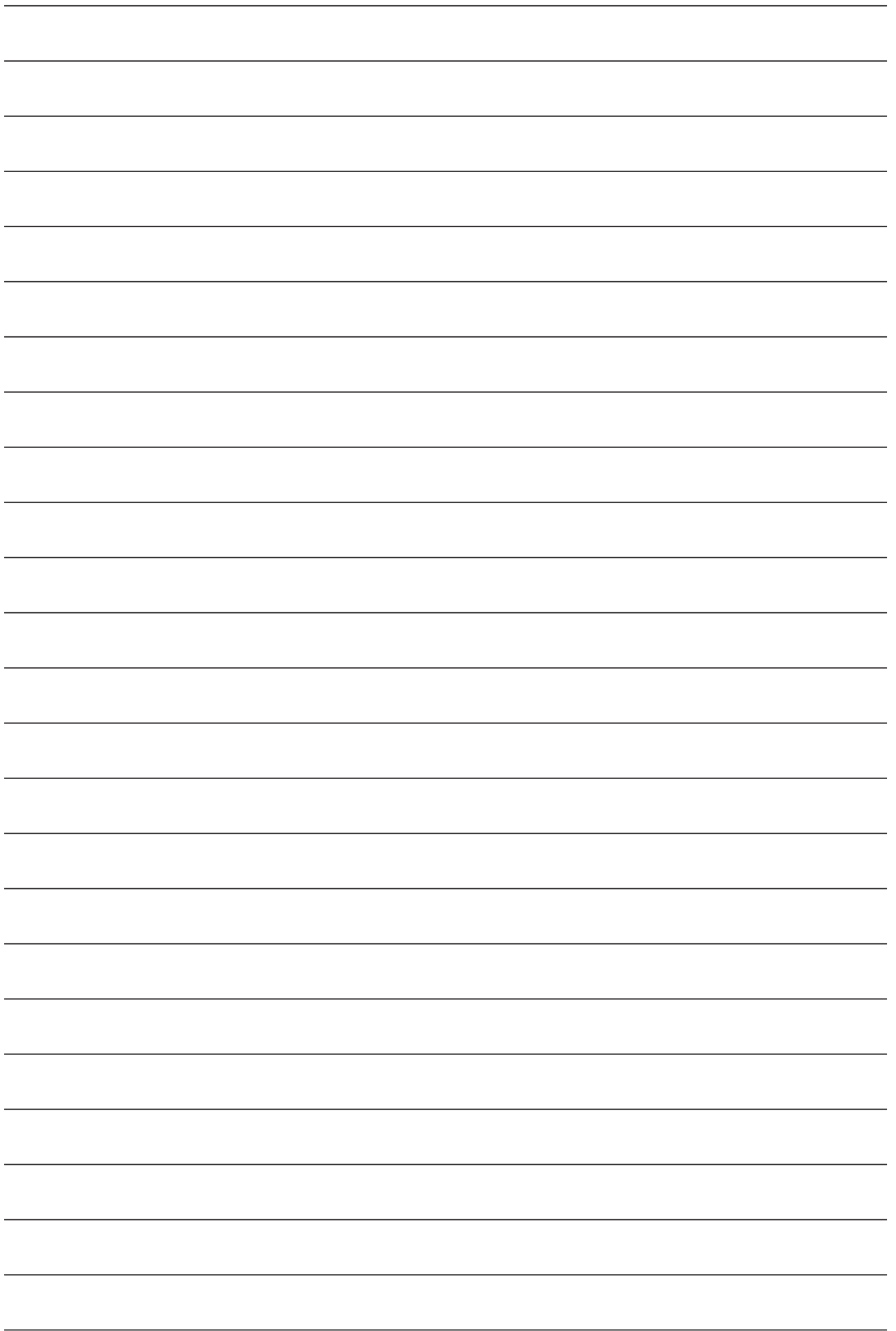
The Dynamic Team

Progressive Steps !

Alice came wayfaring... to the Himalayas ! A literary treat

**The School
has the honor of
being one of the
Most Beautiful School
of the world
by
BBC London 2016**

Shey, Leh-Ladakh, (J&K) India
Tel. : 01982 267255, Cell : 9906998089, 9419274698
E-mail : principal.dwls@gmail.com, Website : www.dwls.org
Facebook : Druk Padma Karpo School, Ladakh, India